

APRIL 2017 NR. 90

RØD+GRØN

Tema: **Sundhedspolitik er samfundspolitik**

Samtidig med, at vores sundhed påvirkes af en række personlige valg, sætter samfundet rammerne for, hvor sunde eller syge, vi kan ende med at blive. I Enhedslisten drømmer vi om et samfund med en profitfri sundhedssektor, hvor alle har lige muligheder for at få et sundt liv.

Side 12-21

Måneden der gik s3
 Godt seniorliv til alle s4
 Nej tak til politikerpension s5
 Kort nyt fra Folketinget s5
 De Vestindiske Øer skal have en undskyldning s6
 Kort grønt nyt s9
 Valg i Holland s10
 Internationalt nyt s11
 Kommunalvalg '17: Mød kandidaterne s23
 Vej-ballade i Favrskov s24
 Derfor er vi feminister s25
 Nyt fra Hovedbestyrelsen s25
 Urafstemningsresultatet s26
 Debat og annoncer s27-31
 Månedens tegning s32

● **Tema: Sundhedspolitik er samfundspolitik** s12-21
 Samtidig med, at vores sundhed påvirkes af en række personlige valg, sætter samfundet rammerne for, hvor sunde eller syge, vi kan ende med at blive. I Enhedslisten drømmer vi om et samfund med en profitfri sundhedssektor, hvor alle har lige muligheder for at få et sundt liv.

● **Sort og dyr Nordsø-aftale** s7-8
 A.P. Møller-Mærsk og de andre olieselskaber, der opererer i Nordsøen, har fået en endnu mere lukrativ aftale om beskattningen af olien. Med truslen om, at staten kunne gå glip af nogle milliarder, valgte SF, S og R at stemme for og dermed sætte pengene over klimaat.

● **Næste kapitel i det kommunale oprør** s22
 Den 10. maj har Velfærdsalliancen endnu en gang indkaldt til demonstration. Det bliver den tredje landsdækkende demonstration, som indkaldes i Velfærdsalliancens navn.

Redaktør: Simon Halskov
Redaktion: Lole Møller, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina Ericsson, Mikkel Lauritzen, Karl Vogt-Nielsen, Lars Hostrup, Mikael Hertoft, Lasse Nordergaard Mors.
Art Director: Maria Prudholm
Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
 ISSN: 1903-8496
Abonnementspris:
 Uden medlemskab af Enhedslisten: 150 kr/år
 Institutioner: 250 kr/år
 Medlemmer modtager automatisk bladet.
 Administration/abonnement: 33 93 33 24
Næste deadline:
 15. maj kl. 9.00
Debatindlæg:
 Send til: debat@enhedslisten.dk
Udgives af: Enhedslisten
Forsidefoto:
 Istock. Collage: R+G
 Fotos, der er hentet på Flickr, må gengives under samme licens, som de er udgivet under på Flickr.com.
 Oplag: 8.700
 Tryk: KLS Grafisk Hus

Ny regeringsstrategi – deltag i debatten

På sit møde den 1. april vedtog hovedbestyrelsen, at vi vil tage skridt til en debat om at ændre Enhedslistens parlamentariske strategi, så vi ikke længere peger ubetinget på en socialdemokratisk forhandlingsleder. Hovedbestyrelsen vedtog dog også, at en beslutning om en ændring af strategien forudsætter en videre debat i partiet.

Det betyder, at hovedbestyrelsen på sit møde den 29. april vedtager et debatoplæg, som herefter sendes til debat blandt partiets medlemmer. Dette kan således indgå i diskussionen på årsmødet i 2017. Der lægges dog ikke op til, at der træffes nogen beslutninger på årsmødet.

I stedet opfordres afdelingerne til at diskutere emnet inden sommerferien eller lige efter denne. I slutningen af august eller begyndelsen af september afholdes møder enten regionalt eller i storkredsene, hvor alle medlemmer inviteres. Afdelingerne opfordres til at deltage med mindst en deltager, som kan fortælle om deres debat.

Medlemmerne af hovedbestyrelsen deltager i disse møder, så debatten samles op. På baggrund af debatten på årsmødet og i afdelingerne sættes punktet på hovedbestyrelsens dagsorden med henblik på at træffe en beslutning i efteråret 2017.

Baggrunden for denne beslutning er situationen efter Thorning-regeringen og de erfaringer, vi gjorde under denne. På den baggrund mener et stort flertal i hovedbestyrelsen, at der er brug for at diskutere og beslutte en ny strategi i forhold til regeringsdannelsen og vores optræden over for en socialdemokratisk ledet regering.

I debatten er der blevet peget på muligheden for at stille ufravigelige politiske krav for at pege på en socialdemokratisk forhandlingsleder og/eller statsminister. Offensivt at anvende muligheden for aktivt at arbejde for mistillid til en socialdemokratisk regering, som på afgørende områder svigter, eller at pege på en forhandlingsleder fra et andet oppositionsparti end Socialdemokratiet.

»Et stort flertal i hovedbestyrelsen mener, at der er brug for at diskutere og beslutte en ny strategi i forhold til regeringsdannelsen og vores optræden over for en socialdemokratisk ledet regering.«

Per Clausen
 Medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse

Foto: Anne Sofie Nielsen, NOAH

● Billedet

En stor kreds af fagforeninger, miljøorganisationer og solidaritetsorganisationer arrangerede i marts demonstration mod handelsaftalen CETA. Arrangørerne – og Enhedslisten – mener, at det vil være til skade for både miljøet og velfærden, hvis aftalen bliver vedtaget.

● Den gode nyhed

Uber lukker i Danmark. 18. april er det slut med at bestille en Uber i Danmark. Kørselstjenesten har nemlig valgt at lukke ned, efter en ny taxaftale blev indgået tidligere i år.

– End ikke den nye taxalovs klare liberalisering var åbenbart nok for Uber. Sådan et selskab kan kun fungere, hvis der stort set ingen regler er for deres forretning. Så vidt er vi heldigvis ikke kommet i Danmark, siger Enhedslistens trafikordfører Henning Hyllested.

● Den dårlige nyhed

Regeringen stjæler 400 millioner kr. fra verdens fattigste. Regeringen har overvurderet udgifterne til flygtninge i 2016 og afsat 400 millioner kroner for meget. Pengene stammer fra udviklingsbidraget. I stedet for at føre pengene tilbage flytter regeringen dem nu over i Finansministeriets kasse.

● Citatet

»Det svarer lidt til, hvis man i flybranchen havde sagt, at alle fly skal have propeller.«

Joachim B. Olsen om den nye taxalov, der kræver sædeføler og taxameter i bilerne.

Foto: Liberal Alliance

Foto: iStock

40 ÅR PÅ JOB ER NOK

Hvorfor skal mureren, SOSU-assistenten eller pædagogen ikke have en lige så god og lang pensionisttilværelse som advokaten og professoren? Skal de arbejde, til de falder om? Det mener Enhedslisten ikke, og derfor har partiet lavet forslaget "Godt seniorliv til alle".

● Arbejdsmarked

Jakob Nerup, arbejdsmarkedspolitisk rådgiver

De hårde fakta ude i arbejdslivet råber på handling. Halvdelen af LO's medlemmer tror ikke, at de kan holde til deres job, indtil de når pensionsalderen. Den fattigste fjerdedel af den mandlige befolkning lever næsten ti år kortere end den rigeste fjerdedel. Ufaglærte har fire år mindre som pensionist uden fysiske skavanker end akademikerne.

I 2006 aftalte Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet – sammen med de borgerlige – at pensionsalderen løbende skulle sættes i vejret. Hvis partierne holder fast i det, vil det betyde, at en 30-årig først kan gå på pension, når hun fylder 72,5. Hvis hun er 18, må hun vente til hun er 74.

Befolkningen imod højere pensionsalder

Det er der rigtig mange mennesker, der ikke kan holde til. Hvad skal de så leve af, hvis kroppen siger stop? Flertallet på Christiansborg har samtidig begrænset adgangen til efterløn, dagpenge

og førtidspension og strammet voldsomt i kontanthjælpen.

Det er ikke mærkeligt, at bekymringen og vreden vokser i befolkningen ved udsigten til en stigende pensionsalder. På kort tid har 210.000 skrevet under på 3F's underskriftindsamling mod højere pensionsalder. Et klart flertal i befolkningen ønsker en lavere pensionsalder end de 68 år, som bliver pensionsalderen i 2030. Samtidig efterspørger ni ud af ti 50-årige muligheder for gradvis tilbagetrækning.

Forslaget om "Godt seniorliv til alle" står ikke alene. Det hænger sammen med Enhedslistens andre offensive forslag om 30 timers arbejdsuge, bedre arbejdsmiljø og ikke mindst de konkrete forslag til forbedringer af kontanthjælp, sygedagpenge, ressourceforløb, førtidspension, fleksjob og revalidering.

Kan forslaget så gennemføres? Ikke med det nuværende flertal på Christiansborg. Men kravet om løsninger presser sig på ude fra arbejdspladserne – og det er herfra, vi skal samle styrke til, at mureren og pædagogen får et godt seniorliv.

DET FORESLÅR ENHEDSLISTEN

Et godt seniorliv skal være en rettighed efter 40 år på arbejdsmarkedet. Ordningen skal baseres på klare krav, så lønmodtagerne har tryghed i fremtiden. Det skal fungere fleksibelt, så det passer til den enkeltes ønsker om eksempelvis gradvis tilbagetrækning.

Seniortid – tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet på en ydelse svarende til dagpenge, indtil folkepensionsalderen begyndes. Kravet er mindst 40 år på arbejdsmarkedet og mindst 35 års medlemskab af A-kasse.

Seniorløn – fleksibel tilbagetrækning, hvor nedsat arbejdstid til eksempelvis 30 eller 20 timer kompenseres med dagpengesatsen suppleret af overenskomstmæssige aftaler. Kravet er 35 år på arbejdsmarkedet og 30 års medlemskab af A-kassen.

Enhedslistens forslag er ikke gratis, men det koster ikke noget på velfærden. Forslaget kan finansieres ved at fjerne skatterabatter på kapitalindkomst og pensionsindbetalinger for topskatteydere.

NEJ TAK TIL POLITIKERPENSION

Enhedslistens folketingsgruppe har kollektivt valgt at frasige sig den meget lukrative politikerpension og gå over på en pensionsordning, der i højere grad ligner den arbejdsmarkedspension, som de fleste danskere har ret til.

● Demokrati

Mikkel Lauritzen, Rød+Grøn

Socialdemokratiets Henrik Sass Larsen har fremsat et forslag, der indebærer, at folketingsmedlemmer frivilligt kan fravælge den meget lukrative pensionsordning. Det har Enhedslistens folketingsmedlemmer besluttet at gøre.

Folketinget behandler i øjeblikket to lovforslag om at ændre henholdsvis ministres og folketingsmedlemmers pensionsforhold. Et flertal af Folketingets partier havde på forhånd indgået en aftale om, at politikere også fremover skal være omfattet af en meget lukrativ pension i stedet for den opsparingsbaserede arbejdsmarkedspension som vederlagskommissionen ellers har foreslået.

- Vi har i årevis arbejdet for at gøre op med politikernes gyldne pensionsprivilegier. Det er helt urimeligt, at politikere kan gå på en gylden pension flere år før folkepensionsalderen, siger Enhedslistens finansordfører, Pelle Dragsted, og fortsætter:

- Derfor er det også uforståeligt, at flertallet i Folketinget – herunder socialdemokratiet – afviser at følge Vederlagskommissionens anbefalinger om at gå over til en almindelig arbejdsmarkedspension.

Vil have pension på lige vilkår

Pelle Dragsted har på fornemmelsen, at Henrik Sass Larsen har stillet forslaget i håb om at kunne afsløre, at Enhedslisten, når det kom til stykket, ikke var parate til at opgive pensionsprivilegierne.

- Men vi mener det gravalvorligt, når vi kritiserer politikprivilegierne. Det kan ikke være sådan, at politikere vedtager forringelser, som rammer alle andre – syge, arbejdsløse og nedslidte – mens vi fastholder ekstremt lukrative vilkår for os selv, forklarer han.

Enhedslisten har stillet en række ændringsforslag til lovforslagene. Blandt andet ønsker partiet at følge vederlagskommissionens anbefalinger om, at politikere overgår til en arbejdsmarkedspensionsordning.

»Vi mener det gravalvorligt, når vi kritiserer politikprivilegierne. Det kan ikke være sådan, at politikere vedtager forringelser, som rammer alle andre – syge, arbejdsløse og nedslidte – mens vi fastholder ekstremt lukrative vilkår for os selv.«

Pelle Dragsted

Foto: Nadia Fryd

KORT NYT FRA FOLKETINGET

Transkønnede skal ikke altid behandles i psykiatrien

Enhedslisten har stillet et beslutningsforslag om, at Folketinget skal pålægge regeringen at sikre, at transkønnede flyttes fra psykiatrien og får adgang til behandling på baggrund af informeret samtykke. Regeringen skal sikre, at behandlingen af transkønnede flyttes fra den kliniske sexologi til specialer med relevans for den konkrete behandling, eksempelvis endokrinologi, gynækologi og plastikkirurgi. Det skal ikke være et krav, at transkønnede skal igennem en udredning af psykiatrisk karakter for at få adgang til behandling, og den behandlingsansvarlige bør ikke være en psykiater.

Nye ordførerskaber: velfærd og demokrati

Enhedslistens folketingsgruppe har opprioriteret indsatsen for velfærd og demokrati med oprettelse af to nye ordførerskaber.

Stine Brix, som netop er vendt tilbage efter barsel, er blevet velfærdsordfører. Med det nyoprettede ordførerskab vil Enhedslisten styrke indsatsen for velfærd og kampen mod udlicitering. Det nye ordførerskab bliver en pendant til ministeren for offentlig innovation, som er Sophie Løhdes område.

Maria Reumert Gjerding er blevet demokratiordfører og overtager med den nye post områder som lobbyisme, partistøtte, parlamentarisk kontrol, god regeringsførelse, antikorrup tion og demokratisk deltagelse.

Blasfemiparagraffen skal fjernes

Enhedslisten har stillet forslag om, at blasfemiparagraffen (paragraf 140 i Straffeloven) ophæves. For Enhedslisten at se er blasfemiparagraffen en unødvendig indskrænkning i ytringsfriheden. I Danmark kan man blive straffet med op til fire måneders fængsel, hvis man forhåner en gud eller tro.

- Paragraffen er med til, at mennesker lægger bånd på sig selv, fordi de ved, at der er en straf, siger Bruno Jerup, der er Enhedslistens ordfører for kirke og livsanskuelse.

Sidste gang, at nogen blev dømt for at overtræde blasfemiparagraffen, var i 1946. Her blev et par blev dømt, efter at de iført præstekjole havde døbt en dukke til et karneval.

Foto: Anne Rehder

DANMARK BØR UNDSKYLDE FOR SALGET AF DE VESTINDISKE ØER

Slaveriet og salget af de tidligere Dansk Vestindiske Øer har fortsat store konsekvenser i dag. Der er store økonomiske og sociale problemer, og salget har været fatalt for demokratiet. Enhedslisten besøgte øerne i forbindelse med markeringen af 100-året for handlen.

● Slaveri

Anne Rehder, udenrigspolitisk rådgiver

I år er det 100 år siden, at Danmark solgte de tidligere Vestindiske Øer inklusiv en hel befolkning til USA. Forud gik 200 års dansk kolonisering og 175 års slaveri. 120.000 slaver blev fragtet på danske skibe, og kolonistyrets umenneskelige brutalitet over for de slavegjorte er tæt på ubeskrivelig.

Mange efterkommere af de slavegjorte er ramt af økonomiske og sociale problemer, og salget har haft fatale konsekvenser for demokratiet på øerne. Ved salget blev befolkningen ikke inddraget, kun i Danmark var der folkeafstemning. Danmark sikrede heller ikke, at de nye ejere ville give befolkningen borgerrettigheder.

Nikolaj Villumsen deltog for Enhedslisten i den officielle De Vestindiske Øers markering af 100-året for salget. Enhedslisten var inviteret af guvernøren, fordi Nikolaj siden 2013 har været en central stemme i debatten om et dansk ansvar og nødvendigheden af et officielt 'undskyld'. Besøget på øerne gav Enhedslisten rig lejlighed for dialog med lokalstyret, lokalpressen og repræsentanter fra lokalsamfundet.

Markeringen af 100-året har været meget omiskuteret. Der var mindre protester på dagen, mens endnu flere valgte ikke at møde op. Øerne står midt i en økonomisk krise, og kritikere har påpeget, at der intet er at fejre, og at markeringen fortrinsvist har været for eliten og de tilrejsende danskere.

Vi må rette op på skaderne

Mens Lars Løkke kom et dansk ansvar i møde ved at gøre op med den romantiserede fortælling om dansk kolonihistorie, så brugte han ikke sin tale på øerne til at give en officiel undskyldning. Frem mod 100-året har salget ellers skabt stor debat herhjemme, og en meningsmåling har vist, at 49 procent er for en officiel undskyldning, mens blot 36 procent er imod. Det er tydeligt, at debatten har presset statsministeren. Han blev nødt til at levere noget under sit besøg på øerne. Løkke havde derfor penge med til et børnehjem og en stipendiatordning, hvor et mindre antal studerende kan læse et semester i Danmark.

Forslag til forsoning

Det er positivt, at Løkke har åbnet op for forsonings- og erstatningsinitiativer. Omfanget er

dog meget begrænset i forhold til brutaliteterne og de midler, der er tilgået Danmark i kraft af kolonisering og salg. De formuer, der blev bragt hjem fra de danske kolonier, har spillet en vigtig rolle i udviklingen af det danske samfund.

I forbindelse med besøget fremlagde Enhedslisten en række konkrete forslag til initiativer, som Danmark kan tage for at afhjælpe nogle af de problemer, som slaveriet og salget har skabt. Samtidig kan de styrke båndene mellem øerne og Danmark. Det er vigtigt, at debatten om denne del af danmarkshistorien og Danmarks ansvar ikke stopper efter 100-året.

DET FORESLÅR ENHEDSLISTEN

- Etablering af studiepladser for studerende fra øerne i fagene dansk og historie på danske universiteter.
- Invitation til, at De Vestindiske Øer får en officiel repræsentation i Danmark.
- Støtte til etablering af et slaveri- eller kolonimuseum.
- Etablering af håndværksudveksling.
- Diplomatiske tiltag, så øerne opnår reelle politiske rettigheder.

Nordsø-aftale:

MÆRSK FÅR URIMELIG SKATTERABAT TIL DERES SORTE ENERGIPRODUKTION

Det lykkedes endnu en gang Danmarks mest indflydelsesrige virksomhed, A.P. Møller-Mærsk, sammen med resten af Dansk Undergrunds Consortium at få en endnu mere lukrativ aftale om beskatningen af Nordsøolien.

● Skat

Mikkel Lauritzen, Rød+Grøn

Den nye Nordsø-aftale giver en skatterabat frem mod 2025 på knapt fem mia. kr. Aftalen kommer efter, at Mærsk i 2016 truede med at lukke Tyra-feltet, som er helt central for produktionen af olie og gas i Nordsøen, hvis virksomheden ikke fik mere lempelige skattevilkår.

Argumentationen fra Mærsk var, at der skulle foretages store investeringer for at holde Tyra-feltet kørende. Det skyldes, at undergrunden synker under Tyra, fordi man har pumpet millioner af kubikmeter gas op. Denne investering skulle foretages samtidig med, at oliepriserne har været faldende fra et niveau langt over 100 dollars pr. tønde til de nuværende ca. 50 dollars pr. tønde. Kort sagt mente Mærsk ikke, at det var rentabelt givet de nuværende skatteforhold. Mærskes argumentation er dog temmelig tvivlsom. Prisen på olie er stadig langt højere, end man spåede, da man i 2003 indgik aftale om nordsøolien. Dengang regnede man med, at olieprisen kun ville være 22 dollars pr. tønde, og at prisen i 2042 ville være steget til 36 dollars pr. tønde – altså betragteligt under den nuværende pris.

Som aftalen er nu, betaler selskaberne i Dansk Undergrunds Consortium en kulbrinteskot på 39 procent oveni deres selskabsskat på 25 procent. Med et bidrag til den statslige Nordsøfond ender den samlede skat på godt 71 procent.

Følg dog Norges eksempel

Det lyder højt, men er markant lavere end i eksempelvis Norge, hvor man beskatter med 84 procent. Grunden til den ekstra beskatning er, at olieressourcerne er hele samfundets ressource, som forbruges, indtil der ikke er mere. Når først olien og gassen er brændt af, er samfundet blevet de ressourcer fattigere. Derfor har De Økonomiske Vismænd længe argumenteret for en højere beskatning af nordsøolien efter norsk forbillede.

Den nye Nordsø-aftale giver to lempelser til olieselskaberne. Dels øges fradraget for kulbrintebeskatningen i en seksårig periode fra fem procent til 6,5 procent. Kulbrintefradraget betyder, at når et olieselskab anskaffer sig et anlæg til at producere olie, så kan man fradrage en del af anskaffelsessummen. Det øgede fradrag gælder i seks år og starter, når man begynder at afskrive på produktionsanlægget. Det

vil koste staten knap 1,7 milliarder kr. i perioden 2017-2025.

Desuden øges satsen for skattemæssige afskrivninger på aktiver, bl.a. produktionsanlæg, fra 15 procent til 20 procent. Disse afskrivninger er afgørende for opgørelsen af, hvor meget kulbrinteskot, man skal betale. Det vil i årene 2017-2025 koste fællesskabet 3,2 mia. kr. Skatterabat-ten kan blive endnu større, hvis der investeres i andre felter, hvilket ikke er usandsynligt.

En foræring til olieselskaberne

Med den nye Nordsø-aftale vil man fra og med 2022 indføre en ekstra skat på fem procent, hvis olieprisen stiger til 75 dollars og en skat på 10 procent, hvis prisen stiger til over 85 dollars.

Dermed kan olieselskaberne ende med at tilbagebetale skattelempelsen. Men det er højest usandsynligt, at olieprisen stiger så meget, at selskaberne nogensinde kommer til at betale tilbage. Derudover er aftalen indrettet på den måde, at selskaberne maksimalt kan tilbagebetale skattelempelsen. Dermed har staten også afskåret sig fra en potentielt stor gevinst, hvis oliepriserne stiger.

Samlet set giver aftalen en skatterabat, som ifølge Enhedslisten er ren en foræring til olieselskaberne. Skatteyderne kommer til at betale ekstra for, at selskaberne kan tjene milliarder på en ressource, som principielt burde blive, hvor den er.

Foto: Hasse Ferrold (Venstre, Flickr.com) – CC BY-NC-ND 2.0

GRØNNE PARTIER I SORT NORDSØ-AFTALE

Normalt har Enhedslisten en vis fælles forståelse med S, R og SF om klimapolitikken. Dette var ikke tilfældet, da partierne i marts valgte at støtte flere skatterabatter til A.P. Møller-Mærsk, Shell, Chevron og Nordsøfonden. Pengene skal lokke selskaberne til at hive flere fossile brændsler op fra Nordsøen. Med truslen om, at staten kunne gå glip af nogle milliarder, har partierne valgt at sætte pengene over klimaet.

● Klima

Karl Vogt-Nielsen, miljøpolitisk rådgiver

Partierne forsvarede aftalen med, at så længe vi er afhængige af fossile brændsler, så er det bedst selv at hente dem op. Virkeligheden er imidlertid, at 60 procent af olien eksporteres, og på raffinaderiet i Kalundborg er produktionen udelukkende baseret på importeret olie. Den danske produktion og forbrug af olie indgår således i den globale olieforsyning – og jo større denne er, desto sværere har vedvarende

energi ved at udkonkurrere den. Der er derfor ikke meget hold i argumentet om at sikre "national selvforsyning", uden at det påvirker klimaet. Den argumentation kunne mange lande bruge. Og så bliver det svært at sikre, at 80 procent af reserverne bliver i jorden, som FN's klimapanel har understreget er nødvendigt, hvis den globale temperaturstigning skal holdes under to grader.

Er velfærdssamfundet afhængigt af olien?

Det er endvidere foruroligende, når Pia Olsen Dyhr giver klart udtryk for, at det danske vel-

færdssamfund er afhængig af olieproduktionen. Vi er et af verdens rigeste lande, og graden af velfærd her i landet handler ikke om olieproduktionen, men om omfordeling af den rigdom, som produceres i Danmark. Trist, at SF åbenbart ser olieproduktionen som nødvendig for at udbygge velfærdssamfundet. Hvis ikke Danmark som nogle af de første skulle give afkald på værdien af de sorte guldreserver, hvilke lande vil SF så opfordre til at gøre det?

Danmark skal turde gå foran

Verden har brug for et land, der stopper med at lurepasse på energipolitikken. Et land med modige politikere, der vil tage et ansvar for vores børns fremtid, træffe de svære beslutninger og gå foran. Det gælder både, når der skal sættes ambitiøse mål for den grønne omstilling, og når vi skal beslutte, at hovedparten af de resterende lagre af fossile brændsler ikke skal hentes op.

Foto: Robert Seale (Maersk Drilling, Flickr.com) –CC BY-NC-ND 2.0

Når Danmark med Nordsø-aftalen forlænger og udbygger sit eget olieeventyr, bliver vi ikke det land. Vi mister en oplagt mulighed for at være dem, der med troværdighed kan vise vejen væk fra den truende klimakatastrofe. Som vi ofte ser i kampen for miljøet, så vinder pengene: Hvis det er penge værd, så skal det op. Penge lugter tilsyneladende ikke hos vore grønne venner. Som SF's formand udtrykker det i en overskrift i Politiken: "Aftale om oliefelt i Nordsøen sikrer velfærd". Det er ikke korrekt. Aftaleteksten indeholder intet om, at hvis den nye Nordsø-aftale giver penge til staten, så skal de bruges til velfærd. På samme vis er de mange lovede arbejdspladser et rent blålys, som kun optræder i skåltalerne. På bundlinjen er aftalen både trist, dybt uansvarlig og klimahykleri af værste skuffe.

GRØNNE Ø-FORSLAG

Enhedslisten gør et stort stykke parlamentarisk arbejde på det grønne område, som sjældent får stor opmærksomhed i medierne. Her er en række grønne forslag, som partiet har fremsat for nylig:

- Oprettelse af en jordbrugerfond, der opkøber landbrugsejendomme, som bortforpagtes til landmænd på længerevarende kontrakter med økologisk drift.
- Forbud mod en række giftstoffer i tatoveringsblæk.
- Synliggørelse af CO₂-udledning ved brug af biomasse i fjernvarmesektoren.
- Analyse af afgift på biomasse i fjernvarmeforsyningen.

Sammen med en række andre partier har Enhedslisten desuden fremsat forslag om en øget indsats mod plastforurening, samt indførelse af konsekvensanalyser af lovforslag i forhold til FN's 17 verdensmål.

KORT GRØNT NYT

Foto: Matt A.J. Flickr.com – CC BY-NC 2.0

Den grønne slagter i USA

Præsident Trump har nu fremlagt det, som nogle kalder hans sindssyge miljønedskæringsbudget, men er helt i tråd med budgetchefens formulering: "Det er spild af penge". Miljøstyrelsen EPA skæres med 31 procent, og en stribe klimaprogrammer hos f.eks. NOAA og NASA skæres ned.

Der skæres i regulering af kraftværker, i klimaforskning og i internationale klimaprogrammer. Samlet skæres 100 mio. dollars, som bidrager til at finansiere 54 mia. dollars til militæret.

Budgetforslaget kan dog møde modstand, fordi EPA er underlagt lovkrav om indsats mod klima og derfor skal have tilført midler hertil. Dette kan alene fjernes baseret på "fornuftige argumenter". Nu får vi se, om "spild af penge" anses som et fornuftigt argument.

Solkongen i USA

Mange giver udtryk for, at Trump er kommet for sent på banen til at kunne stoppe vedvarende energi. Sidste år blev der i USA etableret 10.500 MW solceller – mere end Enhedslisten arbejder for at få i Danmark i 2040 – og nok til at levere strøm til to millioner hjem. I år forventes næsten den samme udbygning, og den samlede mængde solceller forventes tredoblet i de kommende fem år. Trump kan således meget mod sin vilje ende med at blive udråbt til solkonge.

Køleskabet er åbnet

Sådan betegner forskere situationen i Det Arktiske Hav. Polarområdet har enorm betydning for klimabalancen og vejrsystemerne. For tredje år i træk blev der i marts slået ny rekord i lav udbredelse af isen. Endvidere opbygges markant mindre is i volumen. Og isen er tyndere, fordi lufttemperaturerne ligger højt. En effekt af dette er langt flere storme i vinterhalvåret. Der har således været fire 10 års-storme på bare halvandet år, og samlet set betyder det en voldsom ændring i klimasamspillet mellem køleskabet i nord og de varmere områder sydpå. Vi har nu åbnet køleskabsdøren og kan se frem til voldsomme påvirkninger af klimasystemet.

Det hollandske valg:

SEJR FOR HØJREFLØJEN, NEDTUR FOR SOCIALDEMOKRATERNE

Hele den politiske debat er rykket til højre i Holland, hvor parlamentsvalget i marts gav en klar sejr til højrefløjens partier. Det socialdemokratiske parti PvdA faldt helt sammen – uden at venstrefløjens gik frem.

● Holland

Bertil Videt, Amsterdam

Valgets tre største partier var klart højreorienterede og førte valgkamp mod multikulturalisme. Det største parti blev det venstrelignende VVD, trods en nedgang fra 27 procent til 21 procent. Partiet sparede ikke på retorik mod islam og for lov og orden. Geert Wilders' højrepopulistiske enmandsparti PVV gik frem fra 10 til 13 procent. Det kristne, konservative CDA, der også kørte en valgkamp som flygtningestrammere, blev valgets nummer tre og gik fra ni til 12 procent.

Wilders' fremgang var mindre end forventet, men det er lykkedes ham at sætte den politiske dagsorden. Det er sågar lykkedes krypto-fascisten Thierry Baudet at få to medlemmer i parlamentet – på en kampagne til højre for Wilders.

Baudet taler om, at det hollandske folk bliver udsat for en homøopatisk fortynding af indvandringen, og han har skrevet om, at kvinder i virkeligheden gerne vil voldtages.

Kritikere af racismen går frem

De to centrumpartier, der var de stærkeste kritikere af Wilders og den tiltagende racisme, centrumvenstres Grønne og centrumhøjres socialliberale D66, gik frem. Specielt de Grønne gik frem fra to til ni procent under en ny, ung leder, Jesse Klaver. De Grønne førte en professionelt tilrettelagt kampagne, meget inspireret af Obama med sloganet "Tid for forandring". Partiet var klar i mælet mod racisme og for at gøre en indsats mod klimaforandringer.

De Grønne er imidlertid ikke venstreorienterede i økonomiske spørgsmål. I 2012 var parti-

et med til at vedtage en af Hollands mest voldsomme nedskæringspakker, der bl.a. hævede pensionsalderen, lejen i almenyttige boliger, moms og egenbetalingen til sundhedsforsikring – oven i markante nedskæringer i sundhedsvæsenet.

Som en del af den VVD-ledede koalitionsregering har Socialdemokratiet været med til at gennemføre massive besparelser på velfærden i de seneste fire år. Det blev de med rette straffet for ved valget, hvor de gik fra 25 procent til blot seks procent. Partiet har tabt vælgerne gennem sin totale identifikation med EU's neoliberale politik.

Venstrefløjens missede frafaldne socialdemokrater

Det traditionelle venstrefløjsparti, Socialistpartiet SP, gik tilbage for tredje gang i træk. Valgkampens dagsorden blev i høj grad sat af Wilders fremmedfjendske retorik, og i disse diskussioner valgte SP at forholde sig tavs af frygt for at miste stemmer til Wilders.

Under valgkampen argumenterede en af SP's

EUROPAS VENSTREFLØJ KRÆVER GÆLDSKONFERENCE

Statsgælden er vokset massivt i mange europæiske lande og bliver årsag til nedskæringer, og privatiseringer. Det får Gregor Gysi, formand i sammenslutningen Europæisk Venstre, til at foreslå en gældskonference.

● Partisamarbejde

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

En af årsagerne bag den voksende gæld er, at staterne har reddet bankerne i finanskrisen og overtaget deres gæld. Værst står det til i Grækenland. Her er en del af statens lån også blevet brugt til at finansiere våben, især i Tyskland, og den meget dyre og korruptionsbefængte olympiade i Athen. Det græske finansministerium meddelte i februar, at landets gæld nu er på 226,36 milliarder euro. Gælden er dermed vokset med 2,65 milliarder euro i sidste kvartal af 2016. Samtidig er Grækenland blevet tvunget til at privatisere sine lufthavne og Piræus Havn, og regeringen er blevet pålagt at skære ned på offentlig velfærd, uddannelser og pensioner.

Rollerne er byttet

Venstrefløjen i Europa diskuterer flittigt, hvad man kan gøre ved den voksende gældsbyrde.

Gregor Gysi, formand for Europæisk Venstre, har foreslået en konference, hvor gælden kan blive genforhandlet.

Gysi tager udgangspunkt i den store gældskonference for (Vest)Tyskland, som fandt sted i 1953. Her blev Tysklands gæld halveret, tilbagebetalingstiden blev sat op og det blev vedtaget, at Tyskland ikke skulle betale mere end tre procent af sine eksportindtægter. Gældslettelsen blev en væsentlig faktor i det tyske økonomiske boom. Samtidig er det moralsk vigtigt, fordi Tyskland i dag er en af Grækenlands største kreditorer. I 1953 var Grækenland i øvrigt med til at eftergive Tyskland gælden.

Gæld – et neoliberalt våben

Gælden var også et stort spørgsmål ved marts måneds Plan B-konference i Rom. Her drøftede venstrefløjen alternativer til EU's neoliberale politik i anledning af 60-året for dannelsen af EU. Forsamlingen besluttede følgende:

"Spørgsmålet om offentlig gæld skal adresseres på europæisk niveau med fuld anerkendelse af, at folk og stater har ret til at foretage en revision af gælden, inden de betaler den, og at nægte at betale gæld, som er illegitim, ulovlig, tvivlsom og ikke bæredygtig. Vi vil arbejde for en europæisk konference om gæld med det formål at befri de europæiske folk fra ubetalelig gæld, som nu tjener som et redskab til at påtvinge dem neoliberal, udemokratisk nedskæringspolitik."

Både Europæisk Venstre og Plan B-forummet har planer om nye konferencer. Europæisk Venstre holder sin næste konference i november i Marseille, mens næste Plan B-konference foregår i Lissabon til oktober.

Indien: Hinduistiske nationalister sejrer

I marts vandt det højrenationalistiske parti JNP næsten alle mandaterne ved valget i delstaten Uttar Pradesh. Partiet overtager dermed chefministerposten. Valget er også en stor sejr for Indiens nationalistiske leder Narendra Modi, som får konsolideret sin magt.

Valgsejren er blevet massiv, fordi Indien har overtaget det britiske valgsystem. Her får den med flest stemmer i hver valgkreds mandatet, resten er spildt. BJP fik kun omkring 41 procent af stemmerne, mens to andre partier til sam-

men fik langt over 50 procent af stemmerne. Men med det nye valgsystem blev mandatfordelingen 325 til JNP og blot hhv. 54 og 19 til de andre partier.

Yofi Adityanath er blevet udpeget som chefminister. Han er hinduistisk præst og leder af en voldelig ungdomsorganisation, der tidligere har ophidset til religiøs vold mod kristne og muslimer. Uttar Pradesh, der ligger i det nordlige Indien, er Indiens folkerigeste stat med over 200 millioner indbyggere.

kandidater for, at Holland skal lukke sine grænser, selv hvis det koster en bøde fra EU. Partiets nummer tre, Lilian Marijnissen tog offentligt afstand fra kvindemarchen mod Trump. Hun mente, at Trump's valgsejr var forfriskende (denne bemærkning trak hun dog i land på). Når Wilders (og andre!) kommer med deres udgydelser mod muslimer, vælger SP enten at tie stille, at komme med uklare udtalelser om at "leve sammen", eller når det er værst at deltage i angrebene. Efter dyrevelfærdspartiet PvdA har SP mindst opbakning blandt unge.

Udover SP er PvdD også venstreorienterede og økologiske i alle spørgsmål. Men det overdøves af deres prioritering af dyrevelfærd. Partiet gik frem fra to til tre procent.

Med en svækket parlamentarisk venstrefløj er det ekstra vigtigt at opbygge udenomsparlamentariske bevægelser i Holland. Og der er muligheder. Efter valget af Trump har der også i Holland været tegn på en stigende vilje til at gå på gaden for at kræve forandringer. Kort før valget gik 15.000 med i kvindemarchen i Amsterdam i en flot manifestation for lighed og mod diskrimination.

Foto: Layla de Jong - CC BY-NC 2.0

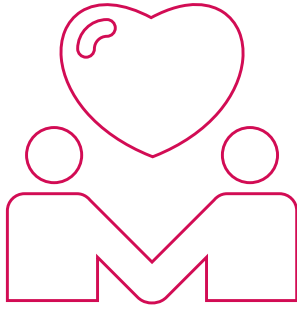
A silhouette of a person standing in a forest with sunlight filtering through the trees. The person is seen from behind, wearing a dark jacket and pants. The forest floor is covered in fallen leaves, and the trees are tall and thin, with some yellow leaves still on the branches. The lighting is warm and golden, suggesting late afternoon or early morning. The overall mood is contemplative and serene.

SUNDHEDSPOLITIK ER SAMFUNDSPOLITIK

Samtidig med, at vores sundhed påvirkes af en række personlige valg, sætter samfundet rammerne for, hvor sunde eller syge, vi kan ende med at blive. I Enhedslisten drømmer vi om et samfund med en profitfri sundhedssektor, hvor alle har lige muligheder for at få et sundt liv.

Collage: R+G

Fotos: iStock

»For Enhedslisten er det centralt, at alle har lige muligheder for et sundt liv og en relevant og professionel behandling i sundhedsvæsenet. På grund af den sociale ulighed i sundhed er det i mange tilfælde nødvendigt at behandle folk forskelligt for at skabe lige muligheder for et godt resultat«.

Fra det sundhedspolitiske delprogram
(alle programmerne kan findes på enhedslisten.dk/programmer)

VI SLÅS FOR ET SUNDT SAMFUND

Om du er syg eller sund, afhænger i høj grad af, hvad du spiser og drikker, hvordan du bevæger dig og om du ryger. Det er det, vi altid hører. Det er ikke direkte forkert, men det overdrevne fokus på vores individuelle valg flytter ansvaret for sundheden over på den enkelte. Og det er til gengæld forkert.

Stine Brix, sundhedsordfører

Virkeligheden er jo, at ingen af os træffer valg uafhængigt af det samfund, vi er en del af. Hvad gør vores omgivelser, hvad er almindeligt? Hvor mange penge har du at købe ind for, og hvor

»Den sociale ulighed i levevilkår spiller en stor rolle for, hvilke sundhedsrisici man udsættes for, og i hvilket omfang man har mulighed for at træffe sunde valg. Med dette udgangspunkt stilles krav til stat, regioner og kommuner om at skabe de bedste rammer og betingelser for menneskers muligheder for at leve et sundt liv«.

Fra det sundhedspolitiske delprogram

lang tid har du tid til at lave mad? Hvilke kemikalier er tilladt i dine fødevarer? Hvilket arbejdsmiljø arbejder du i? Alle disse ting har indflydelse på vores sundhed. På den måde bliver sundhed og sygdom i høj grad produkter af samfundet.

Sundhedspolitik er samfundspolitik

Det er en af de absolutte styrker i Enhedslistens nye sundhedspolitiske delprogram og handleplan, at vi insisterer på at forstå sundhed i denne samfundsmæssige kontekst. Det gør naturligvis samtidig sundhedspolitik mere kompleks. Vores sundhed handler ikke bare om behandlinger og sygehuse. Den er også formet af vores skoler, arbejdspladser og miljølovgivning. Det er faktisk svært at komme i tanke om politikområder, som ikke spiller ind i forhold til vores fysiske og mentale helbred.

Vi skal ikke benægte, at den enkelte har et ansvar. Men hvis vi løfter blikket fra individet, bliver vi i stand til at se, at den nuværende samfundsmode også påvirker vores sundhed på godt og

ondt. På godt, fordi mere velstand og velfærdsordninger giver os adgang til gratis lægehjælp, uddannelse og ordentlig kost, så vi lever meget længere end for 100 år siden. På ondt, fordi vi lever i et konkurrencesamfund, der afføder stress og angst og decideret udstøder mange af dem, der ikke kan være produktive nok.

Vi skal uligheden til livs

Ligesom i samfundet generelt ser vi stor ulighed i sundheden. I toppen af samfundet, hvor der er de højeste indkomster og de længste uddannelser, findes også de længste liv og det største fravær af sygdom. De mennesker, som er uden for arbejdsmarkedet eller har et hårdt fysisk job, lever til gengæld kortere og får flere kroniske sygdomme. Derfor er Enhedslistens kritik af klasse-samfundet og den nyliberalistiske økonomi også en sundhedspolitisk kritik, og vores vision om et socialistisk samfund med mere fællesskab, demokrati, lighed og frihed er også i høj grad en sundhedspolitisk vision.

I flere år har Enhedslistens sundhedspolitiske udvalg arbejdet med et nyt delprogram og en handleplan med konkrete forslag. De fortjener et kæmpe klap på skulderen for deres store arbejde. Lad os sammen bruge vores nye program som afsæt for kommunal- og regionsvalgkampen. Lad os slå for et sundt samfund.

ENHEDSLISTEN HAR FÅET EN SUNDHEDSPOLITISK STEMME

Enhedslistens nye sundhedspolitiske delprogram og handleplan tænker sundhed ind i forhold til alle andre politikområder. Kun hvis alle ministerier samarbejder, kan vi sikre sundhed i det her samfund, mener to medlemmer af koordinationsgruppen for sundhedspolitisk udvalg.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Stoltheden lyser ud af Else og Eva, der har lagt vejen forbi Christiansborg for at fortælle om deres politiske hjertebørn: Det nye sundhedspolitiske delprogram med tilknyttet handleplan. Timingen er helt rigtig til, at Enhedslisten "kommer bragende med den her dagsorden", mener Eva, og Else nikker bekræftende:

- Tidligere har mange nok taget sundhedsvæsenet for givet, men folk er blevet opmærksomme på, at man ikke bare kan overlade ansvaret for sundhed til ansatte på hospitaler eller i kommunerne. Sundhed skal ses i et langt bredere perspektiv. Der skal både politisk og fagpolitisk opmærksomhed til, og handlinger skal ske på det samlede sundhedsområde.

Sundhed handler ikke kun om sygehuse

Først og fremmest skal vi tænke på sundhed som andet og mere end fravær af sygdom, forklarer Eva med udgangspunkt i den tegning, der pryder det nye delprogramms forside: To mennesker omgivet af lag på lag af faktorer, der griber ind i vores sundhed.

- Vi opererer med et bredt sundhedsbegreb, der bevæger sig fra individet og ud. Alle fødes med nogle individuelle arveanlæg. Uden om kommer den individuelle livstil. Uden om dét kommer så sociale relationer og netværk, for vi ved fra forskning, at ensomhed er en dræber nærmest på linje med rygning! Endnu længere ude kommer faktorer som sundhedsvæsen og arbejdsvilkår - de to ting er på samme niveau. Og alleryderst er de generelle socioøkonomiske, miljømæssige faktorer. Altså selve det samfund,

»Man kan ikke bare overlade ansvaret for sundhed til ansatte på hospitaler eller i kommunerne. Sundhed skal ses i et langt bredere perspektiv. Der skal både politisk og fagpolitisk opmærksomhed til, og handlinger skal ske på det samlede sundhedsområde«.

Else Kayser

vi lever i. At vi i Danmark ikke har tropesygdomme, men til gengæld MRSA.

Else tilføjer, at den brede opfattelse betyder, at sundhed skal sættes ind i en solidarisk sammenhæng.

- Når sundhed er dér, hvor vi leger, lever og arbejder, så må og skal det tænkes sammen med andre politiske områder. I årevis har folk diskuteret, hvad der er væsentligst: Socialpolitik, arbejdsmarkedspolitik eller sundhedspolitik? Vores pointe er, at det hele hænger sammen. Vi ser det tydeligt i forhold til socialt udsatte: Man kan kun løse deres problemer, hvis man går på to ben - det socialpolitiske og det sundhedspolitiske. De to områder er hinandens forudsætninger.

Social ulighed dræber

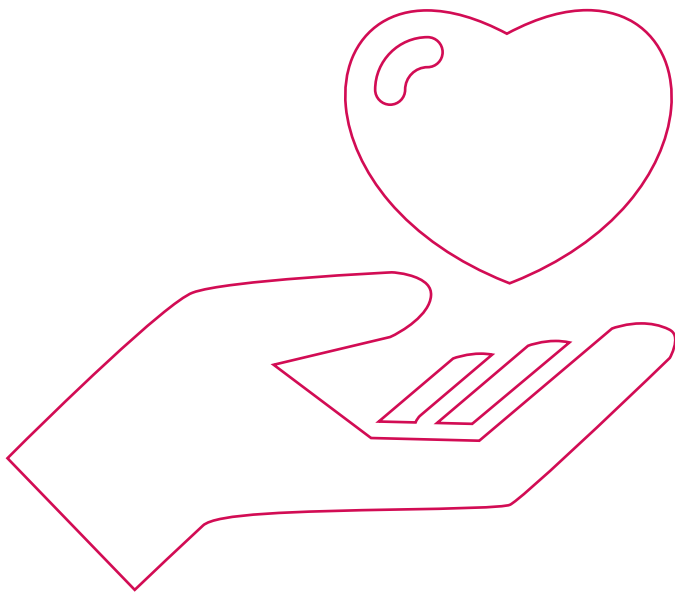
Et omdrejningspunkt i delprogrammet og handleplanen er, at vi skal bekæmpe social ulighed.

- Vi kommer ikke udenom, at den sociale ulighed, manglen på omfordeling, er en dræber. Hvis du er f.eks. ufaglært, arbejdsløs mand, så lever du kortere og har flere dårlige år end gennemsnittet. Når vi taler om denne sociale ulighed, må vi også tale om beskæftigelse, boligpolitik, uddannelse. Sundhedspolitik hænger på den måde sammen med alle disse områder, forklarer Else, og Eva opsummerer:

- Den økonomiske og uddannelsesmæssige ulighed skaber social ulighed, som skaber ulighed i sundhed. Sådan hænger det hele sammen.

Else Kayser (tv.) og Eva Marianne Thune Jacobsen (th.) er med i den koordinationsgruppe, der står bag Enhedslistens nye sundhedspolitiske program.

Foto: R+G

»Også i Enhedslisten har vi svært ved at tale om de såkaldte KRAM-faktorer – kost, rygning, alkohol, motion – fordi regler og forbud griber ind i den personlige frihed. Men uden regler lægger vi på den anden side ansvaret for sundheden over på individet.«

Eva Marianne Thune Jacobsen

Jo højere uddannelse, desto højere løn, desto heldigere er du sundhedsmæssigt.

Social ulighed er også afgørende for den livsstil, som mange ellers hylder som et individuelt valg.

– Også i Enhedslisten har vi svært ved at tale om de såkaldte KRAM-faktorer – kost, rygning, alkohol, motion – fordi regler og forbud griber ind i den personlige frihed. Men uden regler lægger vi på den anden side ansvaret for sundheden over på individet. Så bliver det sådan: "Det er også din egen skyld, at du er syg, for du kunne bare motionere og lade være med at ryge!" Det er en måde at ekskludere folk på i forhold til sundhed, fordi KRAM-faktorerne vender den tunge ende nedad. Så er vi igen tilbage ved den sociale ulighed i sundhed, påpeger Eva.

Derfor går Enhedslistens sundhedspolitiske udvalg ind for strukturel forebyggelse, hvor man

via regler og prispolitik ændrer rammerne for vores livsstil. Det kommer også udsatte grupper til gavn, fortæller Eva.

– Fagligt ved vi, at de fleste – også mennesker i udsatte positioner – ønsker at holde op med at ryge. Livsvilkårene er bare sådan, at det er svært. Aktuelt vil regeringen forbyde rygning i fængslerne, og det er blevet mødt med advarsler fra fængselsbetjentene om, at vi risikerer mere vold og uro. Det er et godt eksempel på, at forebyggelse skal differentieres. Alle skal ikke have samme hjælp, for den sociale ulighed betyder, at alle ikke har samme muligheder for f.eks. at holde op med at ryge. I stedet skal fagpersoner og berørte borgere sammen finde ud af, hvordan et rygestop skal foregå for lige netop dem.

Delprogrammet skal give en fælles stemme

Det er netop det stærke fokus på social ulighed og strukturel forebyggelse, der adskiller Enhedslistens sundhedspolitik fra de øvrige partiers. Og så er det den konkrete handleplan, der gør politikken til andet og mere end floskler om "sundhed i verdensklasse", som alle jo kan tilslutte sig.

– Delprogrammet indeholder værdier og pejlemærker for, hvor vi vil hen med vores sundhedspolitik. Inden for hvert pejlemærke kommer handleplanen så med konkrete forslag til, hvordan vi når derhen. Delprogrammet kan holde i mange år, mens handleplanen skal revideres løbende, forklarer Eva.

FOLKENE BAG PROGRAMMET

Eva Marianne Thune Jacobsen har arbejdet med sundhed hele sit liv som fysioterapeut og siden som kultursociolog og forsker. Hendes ph.d. "Hvorfor gør folk ikke, som vi siger?" handlede om sundhedskampagner. Da hun blev pensioneret i 2012, ville hun bidrage med sine erfaringer på anden vis. Derfor meldte hun sig i 2014 ind i Enhedslisten, hvor hun hurtigt blev del af Sundhedspolitisk Udvalg og primus motor i udarbejdelsen af delprogrammet.

– Det har været sindssygt spændende og sjovt. Jeg har oplevet, at Enhedslisten er enormt demokratisk. Selvom man er ny, lytter folk respektfuldt til én, fortæller hun.

Else Kayser er uddannet sygeplejerske. Hun har gennem hele sit arbejdsliv – som fællestillidsmand på Århus Kommunehospital, i DSR's bestyrelse, som kredsformand og regionsformand – kæmpet for at få den sundhedspolitiske dagsorden sat ind i en bredere samfundspolitisk kontekst end den snævert lægefaglige eller sygeplejefaglige. Hun har været medlem af Enhedslisten, fra det blev stiftet, og sad i den første hovedbestyrelse.

– Jeg har oplevet med den her proces omkring delprogrammet, at Enhedslisten for første gang for alvor tager sundhedspolitikken til sig.

I den centrale skrivegruppe sidder også Margit Velsing Groth og Niels Erik Aas. Derudover har Sundhedsudvalgets hele 46 medlemmer og forskellige faggrupper været inde over processen.

Tilsammen skal de to ting hjælpe Enhedslisten til at tale med én fælles sundhedspolitisk stemme.

– Så der er en rød tråd mellem det, vi siger på Christiansborg, i regionerne og kommunerne. Hvis vi bliver tydeligere på den måde, så kan vi rykke mere, mener Else, og Eva uddyber:

– Sundhedspolitisk udvalg har fået mange henvendelser fra Enhedslistens folk ude i kommunerne og regionerne. Vi er jo pludselig blevet et stort parti, som har folk valgt ind alle steder, men de ved ikke altid, hvad vi mener på alle områder. Nu ved de i det mindste snart, hvad de skal mene om sundhedspolitikken!

– De står i hvert fald ikke længere på herrens mark, og på den måde kan det her delprogram og handleplanen blive et aktiv i Enhedslisten. Vi mener faktisk, at det kan fremme Enhedslistens samlede politik, slutter Else.

REGIONSVALG ER IKKE SOM VALG TIL FOLKETINGET

Der er meget på spil, når pladserne i regionsrådene skal besættes. Alligevel føres der ikke egentlige regionsvalgkampe, fortæller Susanne Flydtkjær.

Lasse Mors, Rød+Grøn

Egentlig ville jeg spørge Susanne Flydtkjær, medlem af Regionsråd Nordjylland, om planerne for den kommende valgkamp. Men det bliver hurtigt klart, at præmissen for interviewet må laves om.

- Der er faktisk ikke nogen voldsomt stor regionsrådsvalgkamp. Der er mere fokus på den kommunale valgkamp. Måske afgøres regions-

»Sundhedsvæsnet behandler folk ens, uanset hvor de kommer fra. Men det er faktisk lig med forskelsbehandling! For det er nemmere at tage imod råd og vejledning for dem, der har en høj uddannelse, end for dem der ikke har. Vi bør i stedet behandle folk forskelligt for at behandle dem ens, så at sige.«

valget i høj grad af, hvad der sker på det folketingspolitiske og kommunale område.

Valgkampen føres mellem valgene

Susanne Flydtkjær forklarer, at regionsvalgkampen, for så vidt man kan tale om en sådan, mest finder sted mellem valgene.

- Vi har løbende kontakt med de faglige organisationer på området. Vi forsøger hele tiden at have fokus på de konsekvenser, som økonomiaftalerne - herunder de årlige produktivitetstigninger - har for de ansattes arbejdsforhold og for sundhedsvæsenet i det hele taget. Når vi som politikere sætter en ramme, hvor økonomien ikke hænger sammen på sygehusene, så må løsningen ikke være et "blødt" ansættelsesstop, som medfører, at der skal løbes endnu stærkere end i dag, fastslår hun.

- Og så forsøger vi løbende at holde fokus på det, vi vil have igennem. F.eks. at uligheden er alt for stor i sundhedssektoren, så mennesker,

der bor i et udsat område, dør langt tidligere. Et af problemerne er, at sundhedsvæsnet behandler folk ens, uanset hvor de kommer fra. Men det er faktisk lig med forskelsbehandling! For det er nemmere at tage imod råd og vejledning for dem, der har en høj uddannelse, end for dem der ikke har. Vi bør i stedet behandle folk forskelligt for at behandle dem ens, så at sige. Kun på den måde kan vi sikre alle samme kvalitet i adgangen til sundhed.

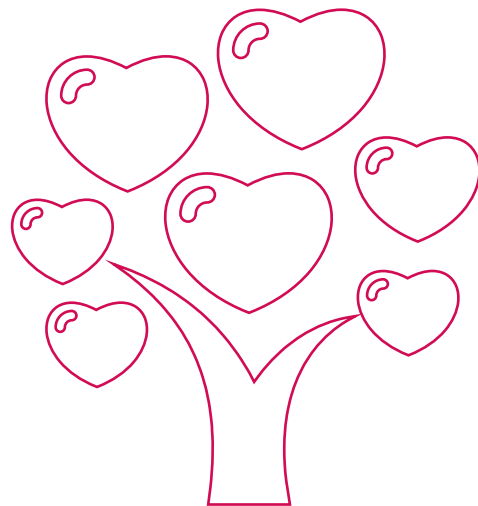
Konkrete tiltag, der gør en forskel

Det handler ikke blot om at sætte en dagsorden med ord, men om helt konkrete tiltag, der kan gøre en forskel for udsatte grupper.

- Vi har sammen med Radikale Venstre foreslået at oprette en indvandrermedicinsk klinik, som skulle specialisere sig i at vejlede indvandrere i forhold til sundhed. Nogle mennesker kommer jo fra en kultur, hvor sundhedsvæsnet fungerer helt anderledes, og nogen kan ikke helt dansk. De skal have en ordentlig indføring i det danske sundhedssystem, så de kan bruge det fremover, men det har vi lige nu ingen instans til at sikre.

Uligheden er alt for stor i sundhedssektoren. Blandt andet dør mennesker, der bor i et udsat område, langt tidligere end gennemsnittet.

Foto: iStock

REGIONERNES UDFORDRINGER

Ja eller nej til private donationer?

Annie Hagel, medlem af Hovedstadens Regionråd for Enhedslisten

600 mio. kr. fra Ole Kirks Fond gør det muligt for Region Hovedstaden at bygge et nyt børnehospital ved Rigshospitalet. Novo Nordisk Fonden donerer knap tre mia. kr. til et nyt Steno Diabetes Center ved Herlev Hospital. Gentofte og Herlev Hospital får en ny skanner takket være en donation på knap 16 mio. kr. fra AP Møllers Fond. Det er tre eksempler på, at private fonde i stadig højere grad er med til at finansiere det offentlige sundhedsvæsen. Det er fint for de patienter, det gavner, men andre bliver ladt i stikken. For private fonde vil støtter naturligvis de byggerier og behandlinger, der er prestigefulde. Vi har endnu ikke hørt om en fond, der vil give penge til en særlig afdeling for de ældre

medicinske patienter, som fejler flere "mindre interessante" sygdomme og fylder mest på vores hospitaler.

Så længe vores regeringer ønsker sundhed i "verdensklasse", men ikke kan eller vil finde pengene, kommer privat finansiering ind i forskellig form. Som donationer, som Offentligt-Privat Samarbejde eller som leasing. Hver gang er det et dilemma for os i Enhedslisten: Vil vi det bedste for patienterne – eller vil vi holde fast i vores principper? I Hovedstadens Regionsråd vælger vi ofte det sidste. For problemet er, at jo flere private interesser, der kommer ind i det offentlige sundhedsvæsen, jo mere bliver det private, der styrer sundhedsvæsnets udvikling. Det er ikke bare udemokratisk, det er til skade for den lighed i sundhed, som alle partier siger, de vil fremme.

Silotænkning

Susanne Langer, medlem af Hovedstadens Regionråd for Enhedslisten

Et af de sørgelige resultater af kommunalreformen er silotænkning. Regionerne står for decideret behandling, kommunerne for det sociale, og samarbejde mellem de to sektorer er afgørende for sundhedsindsatsen. Desværre viser adskillige analyser og rapporter, at der er store problemer med koordineringen, særligt i psykiatrien.

Der er dog også eksempler på vellykket samarbejde netop i psykiatrien, som vi må og skal lære af. I Region Hovedstaden har vi permanentgjort forsøget med Gadeplansteamet, der er et samarbejdsprojekt mellem regionen og Københavns kommune. Det går ud på at møde hjem-

løse med en psykisk lidelse dér, hvor de er – på herberger, natcafeer, i parker og på gader. Samtaler og behandling foregår altså på brugerens betingelser og i brugerens nærmiljø. Et andet godt eksempel er Psykiatriens Hus, der blev inspireret af bl.a. Silkeborgs gode erfaringer med at arbejde tæt sammen på tværs af sektorer. I Psykiatriens Hus sidder medarbejdere fra både kommuner og regioner sammen, og det er muligt at komme ind direkte fra gaden.

I den kommende regionale og kommunale valgkamp er det et centralt spørgsmål, hvordan vi får nedbrudt silotænkningen mellem regioner og kommuner. Problemet eksisterer ikke kun i psykiatrien – men psykiatrien kan måske vise en del af vejen, så borgeren frem for systemet bliver styrende for den gode behandling.

Effektivisering som besparelser

Ditte Krøyer, sygeplejerske på Hvidovre Hospital

En decemberdag i 2014 blev to nye patienter indlagt på mit sengeafsnit, selvom alle pladser allerede var optaget. Som led i de årlige 10 procent effektiviseringer i kommuner og regioner skulle vi pleje og behandle 18 patienter i stedet for 16. Intet andet var lavet om; ingen nye sygeplejersker eller læger blev ansat. Vi fik ingen øgede driftsmidler. Selvom vi havde fysisk plads til patienternes senge, havde vi ikke personale til at passe dem. Lod vi så bare patienterne passe sig selv? Nej da, vi gjorde som tusindvis af sundhedsprofessionelle gør hver dag for at imødekomme krav om effektiviseringer: vi arbejdede hurtigere.

Forskellen fra 16 til 18 patienter er en stigning på 12,5 procent. Så meget hurtigere skal vi altså løse arbejdsopgaverne. Som sygeplejerske betyder det, at jeg læser Kristians journal 12,5 procent hurtigere, mader Gurli 12,5 procent hurtigere, og har samtaler med døende Gretes pårørende 12,5 procent hurtigere. Det går selvfølgelig ud over kvaliteten og patientsikkerheden. Så får Youssef ikke tid til at stille det sidste spørgsmål om sin nyopdagede sukkersyge, Hanne må vente længere på smertestillende, og den unge sygeplejerske må selv hjælpe Viggo, der ikke kan få luft, uden hjælp fra en erfaren kollega.

Da de årlige effektiviseringer blev lanceret for 15 år siden, fik det muligvis indledningsvist ledelser til at tænke nyt og nedbringe ventelisterne. Men med kommuner og regioners stramme budgetter er "effektiviseringer" i dag bare et andet ord for "besparelse". Besparelser på den hjælp, vi mennesker behøver, når vi er allermest sårbare. Konsekvensen af effektiviseringerne bliver flere fejl og mere utryghed, lidelse og død for svært syge og kriseramte mennesker.

HVORDAN KAN MAN SMILE TIL VERDEN, HVIS MUNDEN LIGNER ET BOMBEKRATER?

Huller i tænderne blev tidligere regnet for en folkesygdom. I dag er det et socialt fænomen med fysiske, psykiske og sociale følgevirkninger for vores mest udsatte medborgere.

Else Kayser,
Enhedslistens sundhedspolitiske udvalg

Tandpleje er noget af det første, folk sparer på, når økonomien strammer. Tandsættet er på denne måde en kraftig social markør, hvor vi tydeligt ser, at uligheden i Danmark er voksende.

Man regner med, at mere end 100.000 socialt udsatte har dårlige tænder. Undersøgelser viser, at kun 25 procent af kontanthjælpsmodtagerne går til tandlæge, mens det samme gælder 67 pct. af de borgere, der er i arbejde. Endnu værre ser det ud for hjemløse misbrugere, der ofte lider af store tandproblemer.

Dårlige tænder er dårlig sundhedsøkonomi

Der er både humanistiske og sundhedsøkonomiske grunde til at sikre gratis tandpleje til denne gruppe borgere, for konsekvenserne af dårlige tænder kan blive enorme.

Det, der starter som paradentose eller tandbylder efter huller i tænderne, kan udvikle sig til hjerte-karsygdomme, sukkersyge, leddegigt og kroniske lungesygdomme. Eller til fejlnæring, fordi smerter eller mangel på tænder gør det svært at tygge.

Dårlige tænder kan også i sig selv være invaliderende. Fysisk set, fordi de gør ondt, og socialt set i forhold til f.eks. at få job. Arbejdsgivere fravælger typisk ansøgere, hvis munde ligner bombekrater. Og netop disse ansøgere fravælger desværre typisk tandlægerne, fordi de mangler penge, og fordi de føler sig fremmedgjort i de fine venteværelser. Hvis vi skal nå denne type socialt udsatte borgere, så kræver det et helt anderledes tilbud.

Egenbetaling og bureaukrati duer ikke

I 2012 tog Enhedslisten sammen med den daværende regering initiativ til et særligt tilskud

på 180 mio. kr. årligt til tandpleje til kontanthjælpsmodtagere under 30 år, som lever integrationsydelse eller uddannelseshjælp. Det blev indføjet i loven om aktiv socialpolitik § 82a, og kommunerne skulle udmønte reglerne til praksis.

Desværre indeholder ordningen en egenbetaling på 600 kr. og et unødigt bureaukrati, der betyder, at de mest socialt udsatte ikke magter at benytte den. Derfor bliver en stor del af puljen ikke brugt efter hensigten. Ankestyrelsen har lavet en undersøgelse, der viser, at en lang række kommuner slet ikke understøtter lovens inten-

»Dårlige tænder kan også i sig selv være invaliderende. Fysisk set, fordi de gør ondt, og socialt set i forhold til f.eks. at få job. Arbejdsgivere fravælger typisk ansøgere, hvis munde ligner bombekrater.«

Dårlige tænder kan også i sig selv være invaliderende. Fysisk set, fordi de gør ondt, og socialt set i forhold til f.eks. at få job.

Foto: iStock

PRIVATE UDBUDSKLINIKKER ER EN DÅRLIG LØSNING

Region Sjælland har for få læger, men til gengæld de mest syge patienter. Problemet med lægedækning skal løses – men ikke via udbudsklinikker, mener praktiserende læge **Jens Kristensen**.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Jens Kristensen har i 24 år været del af en provinspraksis i Stubbekøbing på Falster. I løbet af de år er arbejdspresset vokset.

- Vores patienter er blevet ældre, mere syge, dårligere uddannede og fattigere. Derfor har de brug for mere tid og omsorg. Det er patienter med f.eks. sukkersyge og KOL, som uden hjælp får store helbredsgener på sigt. Men det er også mennesker, som har haft hårdt fysisk arbejde, drukket og røget, som man gjorde, og ikke nødvendigvis ser lyset i helsefremmende foranstaltninger. Jeg bruger tre fjerdedel af min tid på denne gruppe, vurderer han.

Profit er udbudsklinikkernes eneste mål

Folketinget vedtog i starten af året en aftale om styrket lægedækning, også i yderområder og socialt udsatte byområder. Enhedslisten fik med i aftalen, at hvis et område ikke kun mangler praktiserende læger, men også sygehuslæger, så kan regionerne opstarte klinik uden først at sende den i udbud til private. De forhold gælder dog kun tre steder i Danmark – alle andre steder har de private firmaer forsterket.

De private udbudsklinikker, der skal lette arbejdspresset i Jens' lokalområde, er han alt andet end begejstret for.

tioner. Det er dybt beskæmmende, og jeg kan kun opfordre Enhedslistens byrådsmedlemmer til at rejse forespørgsler om, hvad kommunen giver i gennemsnitlig tandplejetilskud til kontant-hjælpsmodtagere.

Sundhedsloven skal ændres

Den rigtige løsning for den tungeste gruppe af socialt udsatte vil være et tilbud om Specialtandpleje i kommunerne, ligesom borgere med visse fysiske og psykiske handicap får. Det kan kun ske gennem en ændring af Sundhedsloven. En sådan lovændring vil lægge sig op af anbefalingerne i Enhedslistens nye sundhedsprogram. For det første peger det på, at tandbehandling på sigt skal være gratis ligesom anden lægehjælp. For det andet må økonomisk eller social status ikke føre til forskelsbehandling i sundhedssystemet.

Hvis det sidste skal realiseres, hvis vi skal sikre lighed i sundhed, så kræver det i første omgang, at vi behandler folk forskelligt. Helt konkret skal vi sikre socialt udsatte gratis tandpleje, indtil gratis tandpleje bliver for os alle sammen.

Jens Kristensen.

- Private firmaer som Nordic Medicare, Falck og Aleris Hamlet har én interesse i at gå ind på området: at få profit af andres arbejde. Firmaernes økonomi gør, at de kan leve med mindre indtjening, indtil almindelige praktiserende læger er tvunget ud af markedet. Det kan man læse om i Dansk Erhvervs rapport om mulighederne inden for sundhedsvæsenet, siger han tørt.

- Men udbudsklinikkerne fungerer efter andre principper end "egen læge". Lokalt er det min erfaring, at de erstatter de tidligere læger med et mindre antal, som er vikaransatte for korte perioder. Det ødelægger kontinuiteten i behandlingsforløbene og øger ventetiden på konsultation. I lægevagten ser vi derfor mange patienter, som burde have været set i deres udbudsklinik. For at føje spot til os, der skal dække lægevagten, har privatklinikkerne ikke samme forpligtelse. De er heller ikke underlagt den kvalitetsbedømmelse af praktiserende læger, som Folketinget vedtog i 2014, og som kræver mange ressourcer af os.

"Egen læge" er effektivt og omsorgsfuldt

Mens andre lande har negative patienterfaringer med såkaldte "poliklinikker", så er det danske system med alment praktiserende læger billigt, effektivt og ikke mindst omsorgsfuldt for patienterne, fastslår Jens, der er del af et kompagniskab på fire læger.

- Det er en "traditionel" landpraksis, hvor vi har et nært kendskab til vores patienter og deres familie, ofte gennem flere generationer. Vi tager os både af deres legemlige sygdomme, deres psykiske problemer og er involveret i deres familiemæssige og sociale udfordringer. Det er dér, hvor almen praksis har sin styrke, men også hvor almen praksis også trues på sin eksistens i disse år.

Han ønsker sig, at regionerne ville indgå aftaler, der har til hensigt at sprede lægebemandingen over hele landet. For hvis man ser bort fra arbejdspresset, så er livet som landlæge ikke tosset:

- Vi har en lille skadestue, hvor vores patienter kommer med de skader, som de i en større by ville gå på skadestuen med. Vi laver mindre operationer. Vi ultralydsskanner. Vi har tæt kendskab til patienterne, ansvar og meget varierede opgaver. Det er faktisk en almenmediciners ideelle arbejdsområde.

VI HAR IKKE RÅD TIL MEDICINALINDUSTRIEN

Superprofitter til medicinalindustrien koster hospitalerne dyrt. Firmaerne kan selv bestemme priserne, og det betaler personalet for med nye effektiviseringskrav.

Michael Voss, medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse

Fra 3,9 mia. kr. i 2007 til 7,5 mia. kr. i 2014. På bare syv år er hospitalernes udgifter til medicin næsten fordoblet. Konsekvensen er krav om effektiviseringer og besparelser andre steder. F.eks. skal region Midtjylland spare 699 mio. kr. fra 2016 til 2019. Halvdelen af beløbet skyldes stigende medicinudgifter.

Topscore i profit

Hvor havner alle pengene? Hos aktionærene i danske og udenlandske medicinalvirksomheder. Samtidig henter danske medicinalvirksomheder store overskud uden for landets grænser. Det gav i 2016 mastodonten i den danske medicinalindustri et overskud på 38 mia. kr., så de kunne udbetale 19 mia. kr. til aktionærene. Der blev også plads til en årsløn på 20 mio. kr. til den nyligt afgåede koncerndirektør, Lars Rebién Sørensen, som oveni fik en afskedsgave på over 100 mio. kr.

I alle opgørelser over overskud, udbytter og cheflønninger topper medicinalindustrien. Forklaringen er, at de langt hen ad vejen selv sætter priserne. Når et medicinalfirma udvikler et

lægemiddel, får de patent på det, og hospitaler og patienter kan kun i begrænset omfang vælge konkurrerende produkter. Som en amerikansk sundhedsprofessor sagde det: "Medicin er en af de eneste varer, hvor ejerne har monopol og kan vælge det beløb, de vil. Og du kan ikke sige nej, for det er et spørgsmål om liv og død."

Prisstigning: 4.000 procent

Et eksempel er lægemidlet Peyona. Dette koffein citrat hjælper nyfødte, der glemmer at trække vejret. Indtil 2014 producerede danske apoteker selv midlet for 20 kr. pr. portion. Så fik firmaet Chiesi eneret på at markedsføre det i EU under navnet Peyona, og de hævede prisen til 800 kr. pr. portion. En stigning på 4.000 pct!

I mange år har medicinalfirmaerne forsvaret de ekstreme priser ved at henvise til deres store forsknings- og udviklingsomkostninger. Selvom de kan skjule meget bag princippet om forretningshemmeligheder, er regnestykkerne efterhånden blevet pillet fra hinanden mange gange. F.eks. er det dokumenteret, at en stor del af det indledende forskningsarbejde foregår på offentligt finansierede universiteter. Medicinalfirmaerne bruger ofte langt mere på markedsføring.

Historien om medicinalindustrien har andre

mørke kapitler om bl.a. hemmeligholdelse af dårlige forskningsresultater, bestikkelse af læger og markedsføring af medicin med begrænset eller ingen effekt. Alt sammen indikerer, at samfundet ikke har råd til at overlade medicinproduktionen til virksomheder, der prioriterer profit højere end sundhed.

En profitfri sundhedssektor

Det er derfor med god grund, at der i Enhedslistens nye sundhedspolitiske delprogram står:

"Enhedslistens mål er en profitfri sundhedssektor. På vejen til dette mål arbejder vi for en stærk offentlig regulering og kontrol af den private sundhedssektor, hvad enten der er tale om medicinproduktion, medicoteknologi eller ydelser på privathospitaler, således at produkterne/ydelserne lever op til samfundsmæssigt fastsatte kvalitetsstandarder."

Indtil det realiseres, vil Enhedslisten begrænse skaderne gennem en række krav:

- Prisloft på lægemidler baseret på fuld offentlighed omkring firmaernes omkostninger.
- Tilladelser til at bryde patenterne og producere billigere kopimedicin.
- Det offentligt ejede Serumintitutet skal udvikle og producere medicin.
- Medicinalindustriens store overskud skal beskattes hårdere, så offentligt styret forskning og udvikling kan finansieres.

DET ER SVÆRT AT REGNE PÅ FOREBYGGELSE

Vi ved for lidt om forebyggelse i Danmark. Og de ting, vi faktisk ved, mangler der politisk vilje til at handle på, mener professor i sundhedsøkonomi **Jakob Kjellberg**.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Forebyggelse er som regel dyrt her og nu, men skulle gerne betale sig på sigt. Hvis det langsigtede perspektiv blev medtænkt i budgetterne, ville sundhedsudgifter måske se anderledes ud? Rød+Grøn vil spørge en ekspert, men så snart vi får Jakob Kjellberg i røret, ændres interviewets præmis:

- Det forsøger vi skam allerede at tage højde for. Vores modeller er lige så avancerede som Skatteministeriets. Vores udfordring er en anden: Hvilke tal skal du putte ind, hvis du ikke ved, om noget virker?

Vi mangler forskning i forebyggelse

Vi ved, at inaktivitet, overvægt, rygning, alkoholforbrug og stress gør folk syge. Men vi aner ikke, hvordan vi påvirker disse faktorer, forklarer han.

- Vi kan sagtens få folk til at motionere i få måneder, men hvordan fastholder vi vanen? Vi har f.eks. undersøgt, om bedre legepladser i

skolerne gjorde børn mere fysisk aktive. Det var ikke tilfældet. Selv efter virkelige intensive indsatser som dem, folk får i programmer som "Livet er fedt" eller "U-turn", falder langt hovedparten tilbage i det gamle spor, siger Kjellberg. - Sundhedsøkonomer er grundlæggende hæmmet af, at vi mangler evidens for forebyggelse, så vi kan regne på gevinsterne. Det er nemmere at gøre med medicin, for her er der investeret helt andre midler i forskningen. Medicinalindustriens økonomi afhænger jo af, at de kan fremlægge data, der viser, at deres produkter virker. Måske kunne vi hente meget mere på forebyggelse - det er bare ikke undersøgt, for der er ikke finansiell interesse i at gøre det!

Ansvar overlades til danskerne

Ifølge professoren prioriterer staten heller ikke forebyggelse i tilstrækkelig grad. For Danmark har tradition for at overlade ansvaret til den enkelte borger.

- I f.eks. Sverige påtager staten sig et større ansvar gennem forbud og afgifter. I Danmark nøjes vi med at stille oplysningerne til rådighed, og så må folk selv finde ud af resten. Tag rygning som eksempel: Danmark har ikke ligefrem været foregangsland for rygeforbud! Og cigaretter er billige. Prisen er stort set, som da jeg var barn, selv om købekraften i mellemtiden er øget voldsomt. Lige præcis afgifter og forbud har dokumente-

ret effekt. Men her mangler den politiske vilje. - Den type forebyggelse er gratis eller meget billig, så finansiering er ikke problemet. Vi ved også, hvem der reagerer effektivt på afgifter og forbud - nemlig den brede gruppe af dårligt stillede. Der er ingen tvivl om, at vi ved at overlade et stort ansvar til den enkelte øger den sociale ulighed i sundhed.

Vi kan skabe bedre sammenhænge

Man bliver ikke optimistisk af at tale med Jakob Kjellberg. Ud over upopulære afgifter og forbud har han svært ved at pege på effektive metoder til at forebygge, at folk bliver syge. Til gengæld har han bud på, hvordan vi forhindrer, at syge folk bliver endnu mere syge, så f.eks. diabetes ikke bliver til koldbrand:

- Vi kan gøre rigtig meget for det, der kaldes "sekundær forebyggelse", hvis vi skaber bedre behandlingsforløb på tværs af kommuner, almen praksis og sygehuse. I dag går der kasse-tænkning i de her ting. Hvis vi tænkte mere på sammenhænge, så kunne vi sikre den rigtige behandling fra starten og dermed kortere indlæggelser, færre genindlæggelser og færre komplikationer.

Jakob Kjellberg er professor i sundhedsøkonomi og ansat som programleder for sundhed i KORA. Han er oprindeligt uddannet i York.

»Medicinalindustriens økonomi afhænger jo af, at de kan fremlægge data, der viser, at deres produkter virker. Måske kunne vi hente meget mere på forebyggelse - det er bare ikke undersøgt, for der er ikke finansiell interesse i at gøre det!«

Jakob Kjellberg

NU TAGER VI NÆSTE SKRIDT I DET KOMMUNALE OPRØR

Den 10. maj har Velfærdsalliancen atter indkaldt til demonstration. Det bliver den tredje landsdækkende demonstration, som indkaldes i Velfærdsalliancens navn.

Reinout Bosch

Velfærdsalliancen arbejder for at afskaffe den økonomiske spændetrøje, som kommunerne og regionerne er underlagt. Det indebærer afskaffelsen af mange politiske nyskabelser med inspirerende navne som 'serviceloft', 'anlægsloft', 'skattestop', 'effektiviseringsbidrag' og 'budgetloven'. De mange nyskabelser er blevet indført for at stække kommunernes ret til at bestemme over deres egen økonomi. På den måde har skiftende regeringer kunnet gennemføre deres nedskæringspolitik i hele landet.

Nedskæringspolitikken bliver for de fleste ikke håndgribelig, når de får at vide, at der skal skæres to procent på budgetterne. Først når pædagogen i børnehaven skal fyres, eller at de ikke får en ny kollega, når den nuværende siger op, forstår de alvoren. Det er derfor op til os at gøre den skadelige nedskæringspolitik forståelig for vores venner og kollegaer. Kun ved at engagere dem og brede den folkelige modstand ud kan vi genetablere det kommunale selvstyre.

Succesen skal fortsættes

I 2017 sætter Velfærdsalliancen atter et ambitiøst mål om at demonstrere i alle landets kommuner. Flere af Enhedslistens afdelinger er allerede i gang med at forberede demonstrationer.

Sidste år lykkedes det Velfærdsalliancen at stoppe, hvad regeringen så mundret kaldte "omprioriteringsbidraget". Bidraget betød, at kommunerne i fællesskab skulle skære to milliarder af deres budgetter. I mange pressede kommuner ville det føre til nedskæringer på vigtige kommunale opgaver. I det næste par år skal kommunerne i stedet finde 500 mio. kr. Udfordringen er at organisere den voksende vrede blandt vores kollegaer, der endnu ikke har erkendt, at det er kollektiv handling der rykker politikken.

- Mange sidder og venter på ketchup-effekten - at andre handler først og sætter bevægelsen i gang. Velfærdsalliancen lægger grunden for denne bevægelse, når den engang tager fart. Det handler ganske enkelt om at genopbygge den faglige venstrefløj, udtrykker Velfærdsalliancens talsmand Jan Hoby det, da Rød+Grøn snakker med ham.

Parade af sko

I Vejen, hvor man også var med til de tidligere demonstrationer, har man klare planer for, hvordan det skal forløbe denne gang. Sidst var det især den nyopstartede Enhedslisten-afdeling, der stod for initiativet. I år har man indkaldt socialdemokraterne, SF'erne, DUI og de lokale fagforeninger tidligt i processen. Håbet er, at de andre organisationer denne gang vil deltage mere aktivt i planlægningen.

Udfordringen har tidligere været at brede demonstrationen ud over det, man i Vejen kalder det magiske tal - 80 deltagere. En af de største udfordringer er, at rådhuset, hvor demonstrationen holdes, ligger lige op af jobcentret, hvor rehabiliteringsteamet holder til. I nationale medier har man tidligere hørt, hvordan borgere, der har deltaget i samfundslivet - for eksempel ved at bage en kage - har fået problemer med kommunen. De er efterfølgende blevet indkaldt til møder med forklaringen, at hvis de kan deltage i demokratisk arbejde, er de vel også i stand til at varetage et lønarbejde.

I Vejen er mange syge borgere således bange for at komme til demonstration, fordi de ikke vil miste deres forsørgelse. For at løse dette, indsamler Vejen-afdelingen i de fire weekender op til demonstrationen sko fra potentielle deltagere i Vejen, Rødding, Holsted og Brørup. Afdelingen vil så stille skoene op på pladsen foran rådhuset. På den måde kan man vise tilstedeværelse fra de personer, der gerne ville være med, men som ikke kan eller tør være til stede.

Lokale kontakter styrkes

I Albertslund har Enhedslistens lokalafdeling ligeledes været drivende i de to tidligere demonstrationer. Det lykkedes dog at samle S, SF og en række fagforeninger til demonstrationerne. I år forsøger man at være ude i bedre tid for derved at få flere af de aktive fra andre organisationer med.

Gennem arbejdet med Velfærdsalliancen har

MØD SPIDSKANDIDATERNE

Rød+Grøn præsenterer hver måned nogle af de mange kandidater, Enhedslisten stiller med til kommune- og regionsvalget i november.

Heidi Steenberg Rud

Holstebro. 44 år, socialrådgiver

Hvorfor stiller du op til kommunalvalget?

– Alle kommuner har store udfordringer i forhold til prioritering af udgifter. Udfordringerne kommer fra den helt forkerte regering, vi har i Folketinget, men vi i Enhedslisten kan på en god måde holde øje med de prioriteringer. For en del år siden kaldte vi Enhedslisten for vagthunde. Den funktion er vi gode til, og funktionen er ledig i Holstebro byråd. Den vil jeg gerne sætte mig på.

Hvad vil du især arbejde for i byrådet?

– Jeg har erfaring på det socialfaglige område. Jeg vil derfor især være opmærksom på budgetterne for institutionerne og prioriteringerne i forhold til sagsbehandlerens valg af institutioner.

Vi vil også arbejde for miljøet og se nærmere på de miljømæssige ændringer, som er mulige. Kommunen har også mange store projekter foran sig; gad vide, om den prioriterer at sikre, at alle udliciterede opgaver udføres af fagpersoner med overenskomst? Vi er ikke så erfarne her, da vi endnu ikke har siddet i byrådet. Men vi føler os klar og er rigtig godt vejledt af andre afdelingers byrådsmedlemmer.

Jacob Jensen

Rudersdal. 72 år, pensionist, tidl. civilingeniør

Hvorfor stiller du op til kommunalvalget?

– Jeg har repræsenteret Enhedslisten alene i byrådet. Alle partierne har hidtil anerkendt Venstres ledelse og stemmer sammen med Venstre. Rudersdal har derfor ikke været vant til opposition. Jeg har på møderne og i pressen rejst en række sager, som de øvrige partier automatisk stemmer ned. Jeg håber på, at vi står styrket i næste valgperiode, og at den hidtidige enighed blandt de øvrige partier brydes til fordel for et samarbejde blandt partierne til venstre for midten.

Hvad vil du især arbejde for i byrådet?

– Rudersdal har Danmarks laveste skatteprocent og er den mest velstående kommune. Det betyder, at der efter udligningen er få penge til velfærd. Kommunens politik har hidtil drejet sig om, hvor velfærdsnedskæringerne skal finde sted. Jeg finder det nødvendigt, at skatten sættes således, at vor politik kommer til at dreje sig om, hvordan flere ressourcer skal fordeles på velfærdsområderne. På ældreområdet vil jeg arbejde for, at gives tid til samtale med de ældre og flere aktivitetstilbud. På børne- og ungeområdet skal normeringerne øges, så lærere og pædagoger får tid til individuel opmærksomhed på børnene.

Albertslund-afdelingen udbygget kontakterne i kommunen. Især blandt kommunens fællestillidsmænd har man fået gode kontakter, der også kan være brugbare i fremtiden. Det kan åbne op for samarbejder, som strækker sig ud over de nationalt fastsatte demonstrationsdage.

Både i Albertslund og i Vejen opleves det lokale organiseringsarbejde som noget af det vigtigste, man har fået ud af Velfærdsalliancen. Nu behøver man ikke starte fra nul hver gang. I Vejen er det også tydeligt, at samarbejdet med de andre organisationer har presset hele det politiske spektrum. Til arrangementet 'Vejen by Night' uddelte man sidste år løbesedler i samarbejde med 3F-afdelingen. Byrådspolitikerne fra Dansk Folkeparti ville intet have med løbesedlerne at gøre og ønskede ikke at snakke med Enhedslistens aktivister – førend hun så, at løbesedlerne også lå i Socialdemokratiets og SF's bod. Hun kom så tilbage og spurgte, hvad det egentlig handlede om.

Mange steder i landet oplever man afvisninger fra fagforeninger og socialdemokrater, der hellere vil skrive læserbreve eller pressemeddelelser end at gå på gaden. Først når det går op for dem, at de, der tager kampen, bliver set som dem, der tager ansvar, bliver de presset til også at støtte op. I Albertslund har Socialdemokratiet takket nej til at være med denne gang. Kan støtten til demonstrationen 10. maj blive stor og bred nok, håber afdelingen på at kunne hive dem ind i folden igen.

Foto: Velfærdsalliancen

Den tilstandsrapport, Favrskov Kommune havde fået udarbejdet, viste, at vejene var i fin nok stand til at blive privatiseret. Kommunens borgere var af en anden opfattelse. Fotos: initiativgruppentomesensvej.tumblr.com

VEJENE FORBLIVER FÆLLES I FAVRSKOV

Det begyndte som en historie om nedklassificering af veje. Det endte som en fortælling om, at borgerne ikke behøver stå afmægtige over for kommunen. Man kan kæmpe og vinde sammen.

● Kommunalpolitik

Nina Ericsson, Rød+Grøn

Miseren i Favrskov stammer fra kommunesammenlægningen. I nogle af de gamle kommuner stod grundejere for vedligehold af boligvejene, mens det i andre kommuner var en kommunal opgave.

- Da vi blev samlet i én kommune, var det jo noget rod, at nogen fik bedre service end andre, når alle betaler samme kommuneskat, forklarer Peder Meyhoff, der i 2013 blev valgt ind i kommunalbestyrelsen som det første EL-medlem.

- De andre partier ville allerede i 2011 nedklassificere de kommunale veje. Både for at harmonisere og for at spare. Men den slags skal varsles fire år i forvejen, så sagen har bare ligget indtil 2015, hvor vi så er kommet i byrådet i mellemtiden, fortæller Peder.

Egentlig gjorde det ham ikke noget, om vejene blev nedklassificeret.

- Jeg tænkte ligesom alle de andre politikere, at når der er så mange ting, kommunen skal bruge penge på, så det er måske ok, at parcelhusejerne betaler for egen slid på egne veje.

Fejl på fejl

Forvaltningen havde dog ikke varslet ordentligt, så det varede længe, før folk vidste, hvilke veje det drejede sig om. Det viste sig, at det ikke kun handlede om blinde småveje, men også veje,

som bliver brugt af firmaer og alle mulige andre mennesker. Nu var det ikke længere i orden for Enhedslisten og Peder.

- Der blev holdt et kæmpe borgermøde i Hammel. Salen var proppet med 300 mennesker, og rygterne siger, at yderligere 100 blev afvist ved døren. Den folkelige modstand var stor, beretter Peder.

De berørte borgere begyndte at grave i sagen. De fandt bl.a. ud af, at man må kun nedklassificere veje på grund af trafikale forhold - ikke for at ensarte reglerne i en kommune.

Enhedslisten nedstemt

Da Peder stillede forslag om at sætte nedklassificeringen i bero, blev han stemt ned af alle de andre partier. Siden foreslog SF, Konservative og en løsgænger - støttet af Enhedslisten - at droppe nedklassificeringen helt og i stedet sætte grundskylden op. Men de andre partier, som lige havde sat grundskylden ned, ville ikke høre tale om det og stemte det ned.

Kommunen skal undersøge, om vejene har en nogenlunde stand, før de lægger vedligeholdelsesopgaven over på grundejerne.

- Den opgave vandt Rambøll, og deres såkaldte tilstandsrapporter viste, at der ikke skal laves noget nævneværdigt, før kommunen kan slippe vejene, forklarer Peder.

Men beboerne kan ikke genkende skønsmaterialet af, at vejene skulle være i god stand. To

grundejerforeninger i Ulstrup hyrer Teknologisk Institut til at lave tilstandsrapporter om deres veje. Resultatet er noget helt, helt andet end det, Rambøll kom frem til.

Så blev det valgår

Borgerne søger aktindsigter og stiller spørgsmålstegn i byrådet. Fejl bliver afsløret, og rapporterne fra Teknologisk Institut sender chokbølger gennem byrådet. Eller også er det udsigten til at blive straffet ved kommunalvalget. For borgerne er blevet velorganiserede og er begyndt at tale kommunens eget sprog med konsulentrapporter, hjemmeside og pressedækning.

De samme partier, som nedstemte Peders forslag om i det mindste at stille sagen i bero, vil nu droppe nedklassificeringen helt med den begrundelse, at de har lyttet til borgerne:

"... der [er] lyttet til kritikken fra borgerne, og det vurderes, at sagen har skabt så meget usikkerhed, at det er nødvendigt at få afsluttet nedklassificeringen. På den baggrund er der enighed om at annullere den tidligere byrådsbeslutning [...] Det betyder, at de 79 km offentlige veje fremadrettet indgår i den almindelige vedligeholdelsesplan", lyder det i dagsordenen på Favrskovs byrådsmøde den 28. marts.

Peder er selvfølgelig glad.

- 1. halvleg er slut nu. 2. halvleg handler om at opklassificere kommunale veje, som der er privat vedligeholdelsespligt på, smiler han.

Vil du høre mere? Peder Meyhoff kan kontaktes på peder@meyhoff.com

DERFOR ER VI FEMINISTER

Enhedslisten er et feministisk parti, og derfor skal vi på årsmødet i 2017 vedtage et feministisk delprogram. Rød+Grøn beder hver måned et par medlemmer fortælle om deres syn på feminisme

Maria Temponeras

Skanderborg

Jeg er feminist, fordi vi lever i et patriarkat. Feminist, fordi patriarkatet er et voldeligt og undertrykkende system. Fordi patriarkatet er kvindehad. Jeg er feminist, fordi patriarkatet dræber. Fordi min bluse er syet af en kvinde, der ikke kan leve ordentligt af sin løn. Fordi en kvinde skal klare sig dobbelt så godt som en mand for at få samme anerkendelse. Fordi mænd hele tiden forklarer mig, hvad jeg mener.

Feminist, fordi små piger tror, at mænd er de klogeste. Feminist, fordi kvinder henter brænde, dyrer jorden og laver mad, og alligevel dør børnene. Jeg er feminist, fordi jeg ikke kan beskytte min datter mod seksuelle overgreb. Jeg er feminist, fordi interkønnede spædbørn udsættes for invaliderende operationer. Jeg er feminist, fordi patriarkatets macho-kultur sender drenge i fængsel og i døden.

Fordi pigefostre fravælges og fjernes. Fordi der ikke findes p-piller til mænd. Jeg er feminist, fordi patriarkatet begrænser, bremser, binder og stækker mig og alle mine søstre hver dag.

Frederik Kronborg

Odense

For mig er feminisme noget meget håndgribeligt. Det er f.eks. kampen imod kønnet lønforstel, ulige ansættelsesmuligheder og overgreb – og for muligheden for at komme til orde. Men det er også forståelsen af, at der er nogle strukturer i samfundet, som vi behårdt må kæmpe for at lave om.

Feminismen har ikke altid været en del af mit politiske arbejde. Derimod er det kommet til igennem mit engagement i Enhedslisten og SUF. Her har jeg fået øjnene op for, at der også i vores egne fora er problemer. Helt ned på medlemsmødeniveau ser vi, at alt for få kvinder deltager i partiarbejdet og i de mange diskussioner.

Det mener jeg, at vi skal gøre noget ved. Vi er hver især ansvarlige for den kultur, vi skaber lokalt og nationalt, og kun ved at holde fast i en anderledes indgangsvinkel kan vi komme videre.

Det er ligeledes helt afgørende, at partiets mænd tør være med i debatten – men også en gang imellem tie stille og høre på andre. Det kan man blive en hel del klogere af.

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Enhedslisten skal vedtage miljøprogram

Da Enhedslistens årsmøde vedtog et nyt principprogram, vedtog vi samtidig, at der de kommende år skulle vedtages delprogrammer om EU, feminisme og miljø og klima. Her kan vores politik blive udfoldet og beskrevet i dybden.

Debatten om det feministiske delprogram er i gang i hele partiet frem mod årsmødet. Samtidig er arbejdet med at forberede et udkast til et miljøpolitisk delprogram op til årsmødet i 2018 i fuld gang. Faktisk er Miljøudvalget tyvstartet på processen allerede tilbage i efteråret. Miljøudvalget har i januar nedsat en redaktionsgruppe, som har til opgave at skrive

et første udkast og samle op på kommentarer og forslag frem mod den 1. december. Her vil et endeligt forslag blive fremlagt af hovedbestyrelsen til debat i hele Enhedslisten.

Det miljøpolitiske delprogram skal bruges til at fastlægge Enhedslistens grundlæggende principper i forhold til miljøkampen. Samtidig skal det bruges som afsæt for konkrete politi-

ske udspil, og det skal styrke det økosocialistiske perspektiv i Enhedslisten.

Udover processen om det miljøpolitiske delprogram lagde hovedbestyrelsen sidste hånd på sin beretning til årsmødet. De mange ændringsforslag til det feministiske delprogram blev gennemgået og en del af dem indstillet til indarbejdelse. Hermed kan de delegerede på årsmødet i Bededagsferien koncentrere sig om at tage stilling til de forslag, hvor der er reel politisk uenighed.

Lasse P. N. Olsen

Medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse

AKTIVISTFABRIK

Godt 100 medlemmer fra 48 lokalafdelinger mødtes i marts til Enhedslistens Aktivistfabrik i Aarhus. Arrangementet bestod af mere end 25 workshops om efterårets kommunal- og regionsvalg samt feminisme, klimaaktivisme, velfærdskamp, Facebook-videoer, kulturpolitik, 30 timers arbejdsuge, international solidaritet og meget andet. Ambitionen er, at weekendens mange debatter og redskaber i den kommende tid vil føre til endnu mere lokal handling.

Fotos: Marianne Pacarada

RESULTATET AF DEN VEJLEDENDE URAFSTEMNING OM FOLKETINGSKANDIDATER

1. Pernille Skipper, Nørrebro Park (2.576)
2. Maria Reumert Gjerding, Gladsaxe (1.990)
3. Søren Søndergaard, Gladsaxe (1.915)
4. Finn Sørensen, Amager Vest (1.835)
5. Christian Juhl, Silkeborg (1.731)
6. Rune Lund, Nørrebro Park (1.714)
7. Rosa Lund, Blågård (1.652)
8. Nikolaj Villumsen, Herlev (1.647)
9. Henning Hyllested, Esbjerg (1.508)
10. Eva Flyvholm, Holbæk (1.478)
11. Sarah Glerup, Frederiksberg (1.399)
12. Victoria Risbjerg Velásquez, Vesterbro (1.304)

13. Jette Gottlieb, Christianshavn (1.272)
14. Jakob Sølvhøj, Herlev (1.147)
15. Peder Hvelplund, Hjørring (983)
16. Anne Hegelund, Aarhus (958)
17. Maria Temponeras, Skanderborg (923)
18. Mai Villadsen, Brønshøj-Husum (886)
18. Søren Egge Rasmussen, Aarhus Øst (886)
20. Jonathan Simmel, Nordvest (841)
21. Rasmus Vestergaard Madsen, Aarhus (792)
22. Jesper Kiel, Svendborg (735)
23. Eva Milsted Enoksen, Blågård (707)
24. Tobias Clausen, Blågård (659)

25. Bruno Jerup, Næstved (615)
 26. Jeanne Toxværd, Gentofte (614)
 27. Jakob Nerup, Frederiksberg (524)
 28. Jean Thierry, Nordvest (460)
 29. Allan Krautwald, Svendborg (448)
 30. Margit Kjeldgaard, Helsingør (447)
 31. Hans Jørgen Vad, Aarhus (446)
 32. Pernille Grumme, Tårnby-Drægør (420)
 33. Lasse Egelund, Vejle (301)
 34. Ole Wedel-Brandt, Ishøj (138)
- Blanke stemmer: 79
Valgdeltagelse: 41,9 % (3.777 ud af 9.020)

Vil du være vores nye kollega på Christiansborg?

Sekretariatet for Enhedslistens folketingsgruppe søger fem nye medarbejdere inden for områderne:

- Sundheds-, psykiatri-, ældre- og handicapområdet
- Uddannelses- og ungdomspolitik
- Transport-, bolig- og udkantspolitik
- Økonomisk politik
- Presse

Du kan fra 1. maj læse de konkrete stillingsopslag på org.enhedslisten.dk/job. Ansøgningsfristen er 16. maj. De fem stillinger er til besættelse fra 1. september, og vi forventer at holde ansættelsessamtaler i uge 22-24. Desuden har vi en ledig stilling i vores administrative sekretariat (se org.enhedslisten.dk/job fra 15. maj. Ansøgningsfristen er 29. maj. Har du spørgsmål, så kontakt sekretariatsleder Pia Boisen på **61624761** eller pia.boisen@ft.dk.

Tag med til Palæstina

Palæstina-udvalget arrangerer en solidaritetstur i oktoberferien (uge 42) til Vestbredden specielt for folk, der ikke har været der før. Vi skal møde mennesker og opleve muren, bosættelserne, checkpoints, og hvordan besættelsen trækker sine dybe spor overalt i hverdagslivet. Vi skal møde palæstinensiske og israelske menneskerettighedsorganisationer og høre om deres kamp for frihed og lige rettigheder for begge folk. Turen arrangeres af Inge Galsgaard og Karen Henriksen, Palæstinaudvalget. Rejsen kan gøres for ca. 5.000 kr. + flyrejse alt efter hvilken indkvarteringsform, man vælger.

Har du lyst til at tage med? Se Enhedslistens kursuskatalog for flere oplysninger eller skriv til ingegalsgaard@gmail.com. **Endelig tilmelding 1. juni.** Det endelige program laves i samarbejde med deltagerne på et formøde i august/september.

Offentligt møde: Hvad skal vi leve af – på vej til socialismen?

24. april kl. 19-21. Mindegade 10. Aarhus.

Hvordan skal vi leve i vores lokale og globale samfund? – 30 timers arbejdsuge er et aktuelt mål. Hvordan understøtter vi en demokratisk, rød-grøn udvikling gennem parlamentarisk arbejde i Folketing, regioner og kommuner? Enhedslistens hovedbestyrelse har vedtaget et produktionspolitisk delprogram.

Politisk Økonomisk Udvalg arbejder med forslag til omstilling af produktion og service inden for flere sektorer. Vi skal have skærpet vores politik. Vi skal kunne svare for os. Oplæg ved Per Bregengaard (per@bregengaard.dk), Enhedslistens Politisk Økonomisk Udvalg. Arr. Midtbygruppen, Enhedslisten Aarhus.

Deadlines for Enhedslistens årsmøde '17

28. april kl. 12: Endelig deadline for opstilling til Rød Fond, vedtægtsnævn og interne revisorer og hovedbestyrelse samt ÆF til dagsorden og forretningsorden.

12. – 14. maj: Enhedslistens årsmøde bliver afholdt i Korsgadehallen på Nørrebro i København. Læs mere på enhedslisten.dk/åm17.

Arbejdsløshedspolitisk seminar

6. maj kl. 11-18. Vejen.

Arbejder du i et jobcenter eller en a-kasse? Sidder du i beskæftigelsesudvalget i din kommune? Er du selv arbejdsløs eller bare almindeligt interesseret i forhold for arbejdsløse? Så er du velkommen til et seminar i partiets arbejdsløshedspolitiske gruppe, hvor vi skal snakke om, hvordan vi kan forbedre forholdene for arbejdsløse lokalt og centralt.

Fagligt Landsudvalg betaler transport og mad. **Tilmelding til Vibeke Kold (kold@thomsen.mail.dk).**

Sundhed for alle

– visioner for et bedre sundhedsvæsen

Kom til sundhedspolitisk konference 6. maj på Christiansborg

Hvad er sundhedssystemets tilstand og hvad kommer efter New Public Management?

Ulighed i sundhed – hvordan ser den ud og hvad gør vi ved den?

Tag del i debatten og hør blandt andet:

Dennis Kristensen, FOA

Vibeke Westh, MED-udvalget i Region H

Betina Dybbroe, Center for Sundhedsfremmeforskning RUC

Dorte Steenberg, Dansk Sygeplejeråd

Knut Borch Johnsen, Holbæk Sygehus

Annette Palle Andersen, 'Broen til bedre Sundhed'

Stine Brix, sundhedsordfører for Enhedslisten

Christiansborg lørdag d. 6. maj kl. 13.00-17.30.

Det er gratis at deltage, men tilmelding er nødvendig senest d. 28. april til sundhedskonf@enhedslisten.dk

Region Sjælland og Region Hovedstaden

ENHEDSLISTEN

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkomende nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

OM FEMINISME

Fagbevægelsen løfter ikke ligestillingskampen godt nok

Victoria Velásquez,
Vesterbro

Vi har desværre ikke en fagbevægelse, der altid står op for kvinder og vores rettigheder.

På den ene side, ser vi en situation op til OK17, hvor HKs medlemmer for 5. gang vedtog afskaffelsen af 50%-reglen som et afgørende krav, da flere tusinde på grund af reglen står uden OK. Tre fjerdedele af medlemmerne er kvinder. Alligevel, så ser det ikke ud til, at disse har udsigt til at få de goder en OK-dækning giver som pension og tillæg. Det er til at tage og føle på. Fx får en HK-far blot 2 ugers løn under barsel, mens en Dansk Metal-far får 12 uger, og en Djøf-far får 16 uger. Forskellen skyldes i høj grad den skævvridning, der er, når kvinder så skal tage størstedelen af barslen eller ikke sikres de samme rettigheder.

På den anden side, så ser vi en situation, hvor de, der faktisk er dækket af en OK, oplever, at mændene galoperer lønmæssigt fra

dem, da lønstigningerne er i procenter og ikke i kroner og ører. Ligeledes gør det sig gældende for lønreguleringen, som betyder, at det private skal være lønførende overfor det offentlige, hvilket i høj grad får den konsekvens, at de klassiske mandefag er mere velbetalte end de traditionelle kvindesfag og bl.a. kommer til udtryk ved den store lønforskel, der er mellem mænd og kvinder i Danmark. Modviljen kommer ikke kun fra arbejdsgiverne, men også fra vores kollegaer i fagbevægelsen.

Vi skal passe på, at vi ikke romantisere fagbevægelsen. Derfor bør vi ændre den del af HB's forslag til feministisk delprogram, der får det til at lyde som om, at fagbevægelsen i dag står stærkt på spørgsmålet om ligeløn. Vi skal have ændringsforslaget af HB's forslag igen, så vi giver et bedre og mere ærligt billede af, hvilke kampe, der venter os for at sikre lige løn for lige arbejde. Samtidigt bør vi bakke op om det alternative forslag, hvor det nu står mere nuanceret beskrevet.

Feminisme er halvsidig ligestilling

Jakob Hammer-Jakobsen,
Valby

Man kan ikke repræsentere ligestilling og lige muligheder for alle med et ord der alene står for havldelen af jordens befolkning.

Det virker sært at forsøge at om-døbe arbejdet for solidaritet og lige muligheder for alle til "feminisme". Socialism = Feminism?

Alle her i partiet er med på at arbejde for lige muligheder for alle.

Det ligger i socialismen.

Jeg føler mig ikke omfattet af ordet "feminisme".

Rød-Grøns temanummer om feminisme omhandler da også alene kvinder og kvindekamp. Jeg kan ikke se hvordan enhedslisten kan repræsentere alle og ikke mindst mænd under et ord der er så forbundet til den historiske kvindekamp og kvindekønnet.

Freedom is slavery. Feminism represents everyone.

Om det feministiske delprogram

Astrid Vang Hansen, Frederiksberg

Temaet om feminisme i sidste nummer af Rød+Grøn, var spækket med gode pointer. Desværre kunne man få det indtryk at HB's forslag til delprogram også havde fat i disse pointer. Det er desværre ikke tilfældet. Men så meget desto mere grund til at vedtage det alternative forslag (3.2.).

Katrine Manfred Swets fortalte os at "Der er også brug for et bredere arbejdsbegreb, der omfatter det ubetalte reproduktive arbejde". Denne vigtige pointe er desværre totalt fraværende i HB's forslag, mens den til gengæld slås helt klart fast i det alternative forslag, hvor der også er visioner for hvordan vi skal gøre op med den ulige fordeling af dette arbejde.

Mona Striib gjorde det helt klart hvorfor det er utilstrækkeligt når der i HB's forslag til feministisk delprogram står at vi vil "understøtte fagbevægelsens solidariske krav om ligeløn". Hun forklarer nemlig at "Modstanden mod lønstigninger kommer ikke fra arbejdsgiverne,

men fra de andre faglige organisations ledere." Også her er det alternative forslag klart i spytet. Her står nemlig at "Fagbevægelsen må stå solidarisk om ligelønkrav, så de lavestlønnede og kvinderne får mest ved overenskomstforhandlingerne indtil vi har opnået ligeløn."

Og Maria Gjerding talte for en model hvor: "Alle omsorgspersoner kan dække barnets sygedage." og hvor "børn også på papiret kan have mere end to juridiske forældre." I det alternative forslag til feministisk delprogram er det netop pointen om at udvide muligheden for at være flere end to til at deles om omsorgsarbejdet (herunder omsorgen for børn), der er en af de gennemgribende pointer. Det gælder f.eks. også på barselsområdet, hvor der i det alternative program direkte står "I Enhedslisten arbejder vi for en ligestillet barsel, der både stiller kønnene lige og også udvider muligheden for at være flere end to til at deles om barselsorloven."

Tak til Rød+Grøn redaktionen for at levere så gode argumenter for det alternative forslag.

Udbytning med afladsordning

Mimoza Murati, Amager Øst

I hovedbestyrelsens forslag til det feministiske delprogram står der bl.a. i afsnittet, der hedder 'Feminisme er globalt', at det tilfalder "rige lande som Danmark" at sikre kvinders rettigheder verden over, og der henvises til "udviklingsbistand, rettigheder og global omfordeling" som midler til opnåelsen af dette mål.

Det er ikke ved hjælp af "global omfordeling", velgørenhed eller et slags globalt velfærdssystem (læs: udbytning med afladsordning), at vi skal løse den globale ulighed eller de problemer, den afstedkommer, men ved at gøre op med de betingelser,

der skaber global ulighed. Det gør vi bedst ved aktivt og solidarisk at støtte de progressive bevægelser, der allerede findes i de lande, der står i et afhængigheds- eller kolonialt forhold til bl.a. Danmark.

Dette 'vi', som ansvaret for denne opgave tilfalder, er ikke "rige lande som Danmark". Vores appel om handling skal derfor ikke være rettet mod statsapparatet. At adressere "rige lande som Danmark" er det samme som at adressere den herskende klasse. At forvente af den herskende klasse, at den "løser problemet", som den reelt kun kan gøre via afviklingen sin egen imperialism, er skandaløst for et socialistisk parti.

Medlemstal

Enhedslisten havde den 6. april 9.023 medlemmer.

Racisme i Enhedslisten?

Bjarne A. Frandsen, Vesterbro

Der er gode pointer rundt omkring i Feminisme-programforslagene (indstik Rød+Grøn, nr. 88, feb. 2017). Men også noget, der skurrer. Det problematiseres fx, at hvide heteroseksuelle mænd dominerer i EL (s. 9, linje 99). Det er delvist korrekt, at mænd dominerer i EL, men hvorfor denne fokusering på hudfarve og seksuel orientering? Af evolutionshistoriske grunde er flertallet af befolkningen i Europa lyse i huden - mænd såvel som kvinder. Det følges så umiddelbart efter op med, at EL ikke kan sige sig fri for sexismen, racisme og homofobi (s. 9, linje 102). EL og øvri-

ge venstrefløj har en lang antiracistisk tradition, så det er overraskende at læse, at der findes racistiske tendenser i EL. Det må HB selvfølgelig gøre noget ved og igangsætte en kampagne/udrensning. Eller er det at tage indholdet for bogstavelig? Er hensigten snarere en identitetspolitisk dagsorden med intersektionalitet og privilegieteori, hvis underliggende præmis er, at ELs hvide mænd ses som potentielle undertrykkere? At størstedelen af ELs kvinder har samme hudfarve/seksuelle orientering ses åbenbart ikke som noget problem. Faren her er, at "privilegietjek" erstatter klassepolitik, marxisme og den fælles kamp.

Engang var kvindekamp klassekamp

Hanne Schmidt, Amager vest

I dag er det blevet vældig trendy at kalde sig feminist, og begrebet omfavnes nærmest alt og alle, i og med at mænd og kvinder fra alle politiske lejre gladelig kalder sig feminister, og når en kvinde i radioen svarer på hvilke slags feminist hun er, er svaret: den slags der er bedst for mig her og nu. Så er begrebet blevet totalt udflydende og politisk meningsløs.

Det virker desværre som om at mange, selv på venstrefløjen, ikke fatter hvordan kapitalismens identitetspolitik påvirker vores bevidsthed. Kapitalen og dens produkters systemiske indtrængen i vores hverdagsliv behersker i stigende grad vores tankesæt i en virkelighed, hvor neoliberalismens individualistiske og selvcentrerede etik er i højsædet. Dette fremgik tydeligt af interviews i TV, radio og aviser den 8.marts.

Når nu det venstreorienterede udgangspunkt for feminismen, drukner i alle mulige individuelle behov for selvrealisering, forekommer fokuset på årsmødet at komme til kort i den politiske kamp,

uanset det gode og velmenende humanistiske politiske indhold.

Hvis det borgerlige samfund tilsyneladende har erobret ordet fra venstrefløjen, er det måske på tide at vi bruger bruge kræfterne på at tale socialisme op i stedet for, som den alternative politiske økonomisk ideologi, der netop kan tage vare på meget af det man lægger i begrebet feminismen.

Der er jo ikke så meget at være uenig om i forslagene, bortset fra uheldige formuleringer, men jeg savner en forudgående indledning med en skarp samfundsanalyse med et klart socialistisk og antikapitalistisk perspektiv. Uden en sådan, mener jeg at papiret er en tom gestus og mest udtryk for symbolpolitik.

Et feministisk program bidrager desværre ikke meget til kampen for socialisme, hvor imod det Politisk-Økonomisk Udvalgs visionære ideer i deres produktionspolitiske delprogram (som jeg troede skulle vedtages i år), virkelig er noget der vil kunne vække begejstring og genklang i mange små hjem. Se politisk-oekonomisk.enhedslisten.dk

Skyggeboksning eller rene linjer

Niels Overgaard Hansen, Randers

I Rød+Grøn nr. 89 er der et indlæg fra en række medlemmer, heraf 6 fra HB, der anbefaler HB's hovedforslag til feministisk delprogram, og i den sammenhæng retter en indirekte kritik mod det alternative hovedforslag, der jo oprindeligt var tiltænkt en bedre skæbne som HB' forslag.

HB-forslaget anbefales som udtryk for en 'folkelig feminismen', der kan 'samle bredt i partiet og befolkningen', 'feminisme er et folkeligt og inkluderende projekt', og programmet 'skal udstikke den overordnede vision... en inkluderende, folkelig og forandrende feminismen'.

Det, som programmet, ikke skal - og det er vel svært at se væk fra, at det her er en kritik af det alternative hovedforslag, der kommer ud mellem sidebenene - det er 'at opridsse alle tænkelige og utænkelige forhold', så det 'ville blive alt for langt og usammenhængende'.

Alt for langt - ja, det alternative forslag er en halv side længere end HB's, men det har vel så at gøre

med 'alle de tænkelige og utænkelige forhold', som der spildes plads på, så som selvbestemmelse over egen krop, kernefamiliens kulturelle og lovgivningsmæssige dominans, feminismen og klimakamp, sammenhængen mellem feminismen og kampen for socialisme, og andre småtterier.

HB's forslag, der trods alt er bedre end anbefalingskrivelsen, er angiveligt gennemsyret af 'kampgejst', ser snarere ud til at blive søsat med en intention om at berolige de medlemmer, der nærer en vis modvilje/irritation over for feminismen, eller de vel endnu flere, der nok er velvillige, men helst ser, at den forbliver en niche, og det falder så i tråd med en ind imellem forekommende tendens til, at vi skal være så pæne og ordentlige og endelig ikke skræmme nogen væk.

Jeg håber, at møderne i afdelingerne og årsmødehæfte 2 vil kaste mere lys over forskellene mellem de to hovedforslag, end de 8's indlæg gør, så vi får en god, åben debat på årsmødet.

ANDET

Fred i Verden

Troels Kristensen, Nordvest

Fred i Verden er mit Hjerterbarn - siden jeg så den først Tv Avis i sort - hvid og græde mig i søvn over al det forfærdelige der skete. Så jeg bad til Julemanden, som jeg troede boede inde i skabet om at Alle måtte få Mad i munden Tøj på Kroppen og Tag over Hovedet. Det gør jeg stadig, men nu kan jeg bedre handle ved feks at være medlem af Enhedslisten, og være aktiv i Tid til Fred Nu. Så Lad Freden - som jo er forudsætningen for at Alle De andre Skønne Ønsker og Visioner, få lov til at Fylde. Kunne Vi i El, også have

det synspunkt med, At Danmark, får Fredsmæglere, der kan rejse ud til brændpunkterne og høre Alle parter i konflikten - Mægle og opnå kompromiser, som Dem det handler om kan Leve Med. Og så stå for en Humanitær Genopbygging. Naiv Tjadedet holder mig til Ilden - at Tro på at Lyset Vinder over mørket. Det kunne være Dejligt at Alle som har Tid og Lyst kommer til Freds Cykel Løb d 20 maj fra Islandsbrygges Kulturhus fra kl 12 til kl 21. Der er for Alle. Børn, tag Mor Far og Bedsterne med, i Barnvogn Rotator eller Rulleskøjter. God Sol vind og Forår. Mange Hilsner Bolianna Thomsen Brønshøj

Møder i Arbejdsmiljø-udvalget

● Onsdag den 26. april kl. 17-18.30 og onsdag den 17. maj kl. 17-18.30
Vi mødes i Studiestræde 24, 1. sal, København. Alle er velkomne!

enhedslisten.dk

Regeringsspørgsmålet på årsmødet

Johan Keller, Gladsaxe

Hans Jørgen Vad ridser med vanlig klarhed emnet op i sidste nummer af Rød+Grøn. Han påviser den katastrofale passivitet under Thorning-regeringen overfor de anderledes muligheder et bevægelsespres mod omprioreringsbidraget kunne bevirke – selv overfor en borgerlig regering.

Det er som han skriver disse basisaktiviteter der først og frem-

mest må være partiets kampmetode.

Men hvordan skal vi så undgå at blive fanget og passiviseret på ny under en socialdemokratisk regering?

Hans Jørgen opstiller 4 principper som ser solide ud. Men måske skulle punkt 3 forstærkes, så vi ikke risikerer igen at blive gjort til stemmekvæg for en regering som det kan være svært i situationen at fælde, når den alternativt vil samarbejde til højre?

Jeg har tidligere foreslået en kontrakt med Mette Frederiksen inden det kommende valg. Vi skulle have et mindre antal politiske indrømmelser for som udgangspunkt at pege på hende, og uden en sådan aftale ingen taburet til hende. Alternativet har også meldt dette ud.

At en sådan hårdere taktik i Folketinget ville afsløre socialdemokraternes hensigter fremgår måske af udtalelser fra Sass og Vammen, som begge har prøvet at gøre

det kommende valg til Løkke eller Mette – og dermed undgå at skulle snakke politik med deres støttepartier inden valget.

Men Socialdemokraterne ser sig selv som det naturlige regeringsparti og vil derfor blive nødt til at give indrømmelser for at få taburetterne, hvis vi kræver det.

Hvis vi blot venter til efter et valg – og så håber på politiske fremskridt – har vi spillet os de stærkeste kort af hænde.

Novo Nordisk finansierer valgkampe der direkte modarbejder Sanders

Troels Kristensen, Nordvest

Kære Pernille Skipper.

Mange tak for dit svar til mit indlæg i R+G nr. 88. Men du svarede ikke på overskriften "Hvordan stopper vi Novo Nordisks kyniske spekulation i medicinpriser i USA?". Fakta er, Novo Nordisk brugte 23 millioner kroner på en valgkamp der direkte modarbejder venstrefløjen og den suverænt mest populære politiker i USA. Der var en grund til at Sanders var i Los Angeles den 8. november, dagen før valgdagen hvor der var afstemning om prop 61.

I mellemtiden investerer Novo Nordisk i nye fabrikker og arbejdspladser i Danmark, og er i forvejen grundlaget for 17.000 arbejdspladser i Danmark. Og hvert år presses der milliarder af kroner ud af de amerikanske diabetespatienter, alene til selskabsskat, som er en vigtig del af finansieringen af den danske velfærdsstat, og som

bl.a. garanterer gratis behandling af danske diabetespatienter. De amerikanske diabetespatienter er det økonomiske grundlag for tusindvis af ikke bare private, men også offentlige arbejdspladser i Danmark. Ingen tvivl om at USA er Danmarks gode ven. Medicinpriserne på insulin i USA er mere end 3-doblet fra \$231 til \$736 pr. patient imellem 2002-2013, til gavn og glæde for alle danskere. Du skriver at der er håb i USA.

Men venstrefløjen i USA skal ikke alene kæmpe imod verdens stærkeste kapitalinteresser i USA, men også Danmarks største virksomhed målt på markedsværdi, der tager afsæt i et på mange måder velreguleret samfund som Danmark. Og ingen tvivl om at Novo har fat i den lange ende. Ifølge en undersøgelse af Factset fra 2015 over forskellige handels/industri-sektoreres profitabilitet i USA ville generisk medicin blive det mest profitable marked i 2016 med 30% i ren fortjeneste.

Ud i kapellet

Bent Jørgensen, Vordingborg

Ovenstående overskrift er efter sigende holdningen, når talen falder på dem der har valgt ikke at være medlem af Folkekirken, men alligevel ønsker at benytte deres sognekirke, hvis deres bisættelse skal være en højtidelighed. For selv om man ikke er troende, kan man alligevel have et ønske om, at dette smukke Folkets Hus, jeg ser det som, danner rammen om den sidste afsked, men dette ønske bliver ikke opfyldt i mange af landets kirker, hvis en præst ikke må medvirke.

Personligt har vi deltaget i smukke bisættelser, varetaget af familien, der har pyntet kirken op, men dette er ikke en given ting, det afhænger nemlig af den fungerende præst og vel tildels af menighedsrådet.

Det, at afholde borgerlige bisættelser, bliver opfattet som en verdsliggørelse af kirken, men hvad angår verdsliggørelse har man da i tidens løb set kirkerne stå for allehånde arrangementer. Fx mindes jeg en forførende mavedans op ad kirkegulvet, i en købstadskirke, under en byfest.

Så det, at nogle kirker som en sidste barriere åbenbart, ikke vil tillade rummets brug til en afsked, uden religiøse ceremonier og præst, tyder ikke på megen tolerance, hovedparten af de deltagende er dertil sikkert fulgyldige medlemmer.

I øjeblikket har vores kirke en liberal politik, hvor man for en beskedne leje kan låne kirkerummet til en borgerlig bisættelse. Hvorimod det under en tidligere præst lød: ud i kapellet, hvor der kun er plads til 12 stående. Og så er der forskellige priser på gravstederne alt efter, om man er medlem af Folkekirken eller ej. Det skal så forsvares med, at man jo ikke har betalt kirkeskat og det er så i orden, selv om alle gennem den statslige kirkeskat har givet et pænt bidrag til ejeren, for den beskedne plet jord.

Det ville da være ønskværdigt med ens, liberale regler for hele Folkekirken, så folk vidste hvad de havde at rette sig efter. Og kirkeskatten, som folk har så ondt af man ikke betaler, den har jeg valgt at give videre til Folkekirkens Nødhjælp. Det kan man da kalde en halvgardering! (Forkortet af red.)

Svar til Troels Kristensen

Pernille Skipper, Nørrebro Park

Kære Troels. Som sagt synes jeg, at du rejser en relevant kritik af NOVO, og jeg modtager selvfølgelig meget gerne forslag til, hvad vi kan

gøre. Det ville være oplagt, hvis du eksempelvis tog arbejdet videre i sundhedsudvalget. Enhedslisten har umiddelbart ingen eksisterende forslag, der formår at regulere amerikansk lovgivning. Mange hilsner Pernille.

1. maj i København

10:30: Blågård's Plads – gode taler. Musik: Oktoberkoret & binær

Demo til Fælledparken

12:00: Teltet i Fælledparken åbner – gode taler. Musik: Semih Yetkin & Orkestr Partisanski

8. maj

Peter Henning, Helsingør

Vores blad er blevet et noget vat-tet foretagende. Det svenske metro fra 8. maj var mere sprælsk. Der er lang vej til kvindernes ligestilling. I Metro svensk var jagtvej 69 omtalt som stedet hvor den int. dag blev vedtaget. En socialdemokratisk kommune solgte det tidligere folkets hus til en kristelig sekt – som nedrev huset. Skal Københavns kommune beskyttes ?? hvad blev der gjort for at bevare det?? Debatten om teenagepigens foto af deres vagina – viser at kristendommens helliggørelse af vagina – gør i hvert fald teenagerens underlæggelse som noget undertrykkende. Penis er heldigvis ikke underlagt en sådan helliggørelse.

I øvrigt er det dybt skuffende at vi og alternativet ikke kan finde

fredelige midler mod Putin. US sol-dater til Nordnorge og danske til Baltikum. Hvorfor ikke oprette int. høj og efterskoler eller sende beredskabskorpset til uddannelse til Baltikum. Det ville være et fredeligt og kulturelt initiativ. Som årg. 1930 mener jeg ikke at have oplevet en så opgivende holdning. I øvrigt skyldes vores rigdom følgende ord af Grundtvig fra 1820 " og da har i rigdom vi drevet det vidt – når få har for meget og færre for lidt" fra sangen " langt højere bjerge der findes på jord". I dag er rigdommen så skævt fordelt. Vi mishandler de svage som aldrig før.

Med fredelig hilsen Peter Henning Helsingør fredsvagt på 16 år.

P.S.: Hvorfor går i kvinder fortrinsvis i sort. Sørger I fordi vi har været i krig så længe??

Ambassadøren vil ikke gøre sig uvenner med Iran

Farraokh Jafari, Rudersdal

Februar-udgaven af R+G har "kampen om Mellemøstens ressourcer" som tema. Et fint og oplysende tema og især er Nikolaj Villumsens artikel med titlen "Det vil Enhedslisten: Lad befolkningerne komme til" rigtigt opløftende.

Et par faktuelle fejl har dog sneget sig ind og sænker niveauet. Den første er kortet over et antal lande, som pryder siderne. Skal det være Mellemøstens kort så skal hverken Afghanistan, Libyen, Tunesien, Algeriet eller Marokko være med. Er det derimod et kort over de muslimske lande i området mangler der Pakistan, Bosnien og Albanien og Azerbajjan.

Men især Ole Wöhlens´ artikel "Magthaverne har altid udnyttet etnicitet og religion", der sænker niveauet gevaldigt.

Om Iran skriver han: " I Iran er der næsten udelukkende shiamuslimere men også nogle små jødiske, kristne og zoroastra samfund". Han nævner ikke Baha'ierne, som for tiden udgør mindst 300.000 personer og er større end de tre nævnte reli-

giøse mindretallet til sammen. Baha'ierne var oppe omkring 700.000 før revolutionen, hvoraf ca. halvdelen har forladt landet på grund af de apartheid-lignende forhold efter revolutionen.

Og yderligere skriver han "Etnisk set adskiller det persiske Iran sig fra den arabiske verden". Dette er lige så problematisk som at kalde det daværende Jugoslavien for "det serbiske Jugoslavien". Udover de 5-10% iranske arabere glemmer han, at der også er omkring 15-20% azeriere, 8-10% kurdere og 5-8 % baluchere, altså samlet set et sted mellem 33% og 45% af befolkningen er ikke persere.

Det kan skyldes manglende viden. Men jeg mistænker hans motiver til at være politiske og afbalanceret i forhold til det iranske regimes doktrin om, at Baha'ierne slet ikke eksisterer og etniske minoriteter er små og betydningsløse. Han er tidligere ambassadør i området og ved, hvad han skal sige og hvad han i hvert fald ikke skal nævne. Det må han også selv om. Men det skal ikke ske i vores Rød+Grøn. Det gør resten af temaet mindre troværdigt.

Endegyldig centralisering af børn-skolestrukturen?

Søren Kolstrup, byrådsmedlem, Lolland

Flertallet i Børn og skoleudvalget i Lolland Kommune er havnet i en mærkværdig situation. Man sender vedtægter for skole- og dagtilbudsområdet i fornyet høring med to skolebestyrelser for hele kommunen, hvortil der skal vælges 5 elevrepræsentanter og 2 medarbejderrepræsentanter i hver bestyrelse. Selv om vore lærere har den afgørende betydning i skolens daglige arbejde, tildeles de en marginal rolle. Bestyrelserne får dermed en begrænset troværdighed.

Beslutningen er en logisk – men også dybt tragisk konsekvens af at lave to centrale bestyrelser – hvor hver underliggende afdeling i distriktet i henhold til gældende lovgivning skal sende én elevrepræsentant men ikke nødvendigvis en lærerrepræsentant.

De to bestyrelser kaldes de centrale. Men ølse for, ølse bag, pølse beholder sit navn: Man vil

en centralistisk struktur med to bestyrelser i en kommune med store afstande.

Tendensen i udspillet er tydelig overalt i høringsudkastet. Der er udarbejdet krystallklare kompetencer for bestyrelserne i henhold til gældende lovgivning, mens der stadig ikke i det sidste og afgørende høringsudkast, som Børn og skoleudvalget den 6. marts 2017 havde til drøftelse, er udarbejdet en eneste vedtægtsforankret kompetence for de nye forældreråd ved den lokale skole. Oprindeligt hed det, at Lolland Kommunes skolesektor skulle åbne nye døre og sikre en udfarende og myndig ledelse omkring de enkelte matrikler. Som talt ud af Enhedslistens hjerte og mund.

Virkeligheden er tilsyneladende en anden.

Et uforpligtende inspirationspapir for forældrerådene er det blevet til.

Har flertallet endegyldigt vendt ryggen til forestillingen om en stærk lokal forankring?

Kurdistan

Troels Kristensen, Nordvest

De demokratiske rettigheder trædes massivt under fode i Tyrkiet, og især i den kurdiske del. Tolv parlamentsmedlemmer fra HDP er arresteret, og hundredvis af borgmestre i den kurdiske del er tvangs afsat eller smidt i fængsel. Og det skal tilføjes, at et tyrkisk fængsel ikke er jordens hyggeligste sted. Enhedslisten har en Kurdistan-solidaritetsgruppe.

Den holder møde en gang om måneden for bl.a. at holde medlemmerne ajour med udviklingen ikke alene i Tyrkiet, men også i de øvrige kurdiske områder i Syrien, Irak og Iran. I Frederikssund har vi holdt et møde om kurderne, de 40-45 mio mennesker, der er fordelt i de fire lande. Søren Søndergaard og Ibrahim Benli holdt oplæg og fortalte om besøg i de kurdiske områder. Kurderne til-

stræber ligestilling mellem kønnene.

Eksempelvis har man i de kurdiske landsbyer i Tyrkiet såvel en kvindelig som en mandlig borgmester. Eller rettere sagt havde, for mange er fjernet nu. Enhedslistens folketingsgruppe har "adopteret" hver sin fængslede HDP parlamentariker, som de nøje følger. Der er taget et tilsvarende initiativ for at knytte kontakt mellem danske byrådspolitikere og afsatte/arresterede borgmestre i Tyrkiets kurdiske del.

En lille gruppe tager til Tyrkiet i maj. Men der et også brug for økonomisk støtte til det kurdiske arbejde. I Frederikssund har vi netop bevilget 10.000 kroner til dette arbejde. Vi opfordrer andre afdelinger til et lignende initiativ, og til at afholde møder om den desperate situation blandt kurderne. KSG kan kontaktes ved Søren Søndergaard (soren.sondergaard@ft.dk).

MÅNEDENS TEGNING

Joachim B. Olsen og de andre UBER-fans måtte i april vinke farvel til deres pirattaxier, da den amerikanske virksomhed forlod Danmark.

Illustration: Ina Graneberg

NY I ENHEDSLISTEN

"Jeg har altid hørt til på venstrefløjnen og er ked af den højredrejning, dansk politik har taget. Nu vil jeg være med til at gøre Danmark skønt igen. Jeg synes, at det er flovt, at folk på Borgen nærmest snubler over hinanden for at komme med forslag til, hvordan vi kan gøre livet mere surt for folk, der har det skidt i forvejen."

Jeppe Ravn, 36 år, Odsherred

